

Ἡ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΕΦΑΛΛΗΝΩΝ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΩΝ
ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ ΔΕΚΤΑΙ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΛΦΕΤΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 10
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ ΦΡ 10

Ὁ Γιάννης κι' ὁ Μαρῆς
μιλοῦνε κι' ἀπορεῖς.

Γ. — Δὲν θὰ χορεύουμε λοιπὸν τώρα τὸ καρναβάλι ;
 Μ. — Μὰ σίκει νὰ χορεύουμε ποῦ δὲν χορεύουν ἄλλοι ;
 Μοιάχα μὲ τοὺς δύο μας δὲν γέειτ' ὁ λαοτομέρης.
 Γὰ νᾶχης μιάλο ζωηρὸ
 πρέπει νὰ εἶναι σιὸ χορὸ
 κι' ἢ ντάμες ὁποῦ ξέρεις.
 Ὅταν ἐκεῖνες λείπουνε, κὶ μπαλανοὺς θὰ γένη ;
 Εἶν' ὁ κινυᾶς νὰ σμίξουμε ἀμφοτέρω τὰ γένη,
 ἴσως νὰ καταλάβουμε τὸ ἀποκορηᾶς τὸ μπριό.
 Καμμιά δουλειὰ δὲν γένεται μόνο μ' ἐμῶς τοὺς δύο.

Γ. — Τότε λοιπὸν ὡς φαίνεται δὲν ἔμαθες ἀκόμη
 πῶς ὁ λαμπρὸς μας δήμαρχος ἀσπάσθηκε τὴ γνώμη
 νὰ γένουνε σιὸ θέατρο δύο χοροὶ μεγάλοι
 νὰ ζωηρήνουνε πολλοὶ τὸ νόβιο καρναβάλι.
 Μ. — Μὰ τώρα ναί ! Θανμάσιο Τριῶδι θὰ περάτη !
 Κοιράγιο νεολαία μου πῶχεις μισογεράσει
 μέσα σιὴ σοβαρότητα χειμῶνος μονοτόνου
 χωρὶς νὰ λάβης πρόσκλησι εἰς τὸ τοῦ γειτόνου.

Συτήρισι θὰν οἱ χοροὶ
μὲ τόσα πῶγειναν Μαρῆ
δυσάρεστα ἐσχάτως

κι' ὁ ὑποθηκοφύλακας ὁ Κώστας Γιαννουλάτος,
ἀκούσας τὸ ἠφαιστειὸν καὶ τοῦ σεισμοῦ τὴ φοβικὴ
τάκαμε θάλασσα κ' ἀβίος μέσα σιὴν ὑποθήκη
κι' οἱ τόμοι τῶν μεταγραφῶν βροδῆσαν λαυθασμένοι
κι' οἱ τοκογλύφοι ἔτρεχαν δικαίως τρομασμένοι

μήπως καὶ δὲν ἐπέρασε στοῦ νόμου τὰ βιβλία,
τὸ κάθε σπῆι πῶπεραν μὲ τόκων ἐνκόλια !

Μ. — Ἄς πᾶνε σιὴν ἀφάνεια
τὰ ὑποθηκοδάγεια
ποῦ διαολέπαρέ τα
 κι' ὁ Θιὸς ὀσχωρὲς τὸν Κωσταντῆ πῶβγαρε τὴ μπολέτα
 νὰ μὴν ὑπάρχη πουθενὰ καμμία ὑποθήκη !
 Νομίζω πῶς παράσημο μεγάλο τοῦ ἀνήκει
 ἂν ὑποθήκη πουθειὰ δὲν πέρασε ποιὲ του.
 Αὐτὴ ἴναι πράξις, φίλε μου, μεγάλου εὐεργέτου
 διὰ τὴν ἀνθρωπότητα ποῦν' ὑποθηκευμένη
 καὶ διαρκὲς ἐνέχυρον τῶν τοκογλύφων μένει.

Ποῦ εἶναι νὰ τὸν συγχαρῶ ;
 Γ. — Δὲν ξέρω ποῦ ὑπάρχει.
 Τὸν ἤθελε κι' ὁ μοίραρχος μὲ τὸν ἐνωματάρχη
 μ' ἀκόμα δὲν τὸν ἤθρανε.

Μ. — Ποιὲ νὰ μὴν τὸν βροῦνε !
 Εἰδίγηνα εἶναι πράγματα ποῦ μὲ στενοχωροῦνε !
 Ἐγκληματίας εἶν αὐτὸς ἢ ἄνθρωπος χρυσάφι
 ποῦ ὑποθήκη κατενὸς δὲν ἤθελε νὰ γράφῃ ;

Ἄλλὰ καὶ μέσ' τὴν ἐκριξιν αὐτοῦ τοῦ ἠφαιστειοῦ
πὸ χάθησαν ἀνάκτορα μεγέθους τεραστειοῦ
καὶ ἄνθρωποι ἀμέτρητοι ἐπῆγαρε χαμένοι,
ἂν εἶναι κι' ἢ μεταγραφὴ λιγάκι θολωμένη,
πρέπει νὰ γένη ζήτημα κι' ὁ Κώστας νὰ ζητεῖται
γιὰ λάθος ποῦ σιὰ μέρη μας συχνὰ παρατηρεῖται ;

Θὰ πὰ ἴνα βροῦ τὸ μοίραρχο καὶ τοὺς χωροφυλάκους
νὰ τοὺς εἰπῶ νὰ μὴ ζητοῦν ὑποθηκοφυλάκους
γιὰ λάθη ποῦ συμβαίνουνε πολλάκις σιὸ Βασίλειον
ἀπ' οἷον εἶδε ζεῖδωρον ἐλευθερίας ἤλιον,

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

ΑΛΣΥ.ΥΛ.ΦΙ.0062

Και μόνον με ἀνησυχῆ ἐπὶ τοῦ προκειμένου
 καὶ μετὴν ἐξαφάνισιν τοῦ καταζητουμένου,
 ποῦ τώρα θ' ἄβγουν νὰ σφραοῦν σὰ νῆτανε κοκόροι,
 περίπου καὶ ὡς ἔγγιστα σαράντα δικηγόροι
 περὶ τοῦ ποῖος θὰ χωθῆ σιτοῦ Κωσταντῆ τῆ θέσι·
 ἀλλ' ὁποῖος θ' ἂν ὁ τυχερὸς ποτὲ δὲν θὰ μπορέσῃ
 νᾶχῃ τὴν σιωπικότητα τοῦ Κώστα τὴν τελεία,
 νὰ θεωρῆ στρατιόχαρτα τοῦ νόμου τὰ βιβλία!

Τοῦ ὑποθηκοφύλακος ποῦχε τὴν ψυχραιμία
 καὶ τὴν ἰδέα τῆ σοφῆ
 μπολέτα σιτῆ μεταγραφῆ
 νὰ μὴν κολλᾶ καμμία,

ἂν ἤμουνα κυβέρησι θὰν τῶδινα ὄεγάλο
 Γ.— Μωρ' ἄσ' τὰ γραμματόσημα ν' ἀκούσης γὰ τὸ μπάλο,
 καὶ γὰ τὴ διασκέδασι τοῦ κόσμου τὴν ὠραία
 κι' ἐτοίμασ' ἕνα ντόμινο νὰ κάμουμε παρῆα.

Ἀνὸ νύχτες θὰ χορεύουμε ντυμένοι μασκοράδες
 ἀνάκατα σιτὸ θέατρο ὀρεμπέτα καὶ κυράδες
 καὶ μέσα θ' ἄχουμε μεζὲ
 γλυκῦσματα καὶ τσάγια
 κι' ἐγὼ θὰ εἶμαι ἀγκαζὲ
 μετὰ μιὰ θρεμμένη βάρια

καὶ σὺ ποῦ θ' ἄσαι βιζαβί καὶ θὰ τὴν ἀντικρύσης,
 τὸ τοῦ σου καὶ τὴ μοῖρα σου νὰ μὴ μοῦ τὴν τσιμπήσης,
 γιατί ἄλλοίμονο σ' ἐσὲ
 μωρὲ παληοκανάγια
 ἂν καταλάβω σιτὸ γκρανσὲ
 πὼς μοῦ τσιμπᾶς τὴ βάρια!

Μ.— Σὲ πατριεμένον ἀνθρωπον μὴ λὲς αὐτὰ τ' ἀοιτεία,
 κι' ὅσο καὶ τᾶν ἡ ντάμα σου χοιτρῆ καὶ τεραστία,
 γνωρίζω πὼς τοῦ φέρεσθαι ὁ τρόπος ἐπιβάλλει
 νὰ σεβαστῶ τὰ μπράτσα της κι' ἄς εἶν' καὶ καρναβάλι.
 Καὶ πότε γένει' ὁ χορὸς;

Γ.— Τὰ ἀποκρηγὲς θὰ γείνη.
 Μ.— Τῶπε λοιπὸν ὁ δήμαρχος ἢ μὴ θὰ μᾶς τὰ μείνη!
 Γ.— Ἀπίλογο δὲν εἶδαμε ποτὲ τὸν Κοσμετάτο·
 κι' ὁ μπάλος ἐτοιμάζεται κι' εἶναι καὶ Κομητάτο·
 ποῦ μετὰ γενναίαν εἰσφορὰν συνέδραμεν ὁ Δῆμος
 κι' ὁ Τρίκαρδος ὁ Νικολῆς ἐκλήθη ἐπισήμως
 νὰ ἐκπονήσῃ σχέδια καὶ νὰ ἐξεύρῃ τρόπους
 τὸ πὼς νὰ μασκαρέψουμε πολύτερους ἀνθρώπους.

Ἦταν ἀνάγκη βρῆ Μαρῆ,
 κάπως νὰ γένουνε χοροὶ
 νὰ πᾶν οἱ γεωκλήμονες νὰ κάμουνε δυὸ γῦρες·
 κι' ἂν ἀποβδόμαδα συμβῆ
 εἰς τὰ πεινῶντα βιζαβί
 νὰ μοιραστοῦν ἡ λίρες,
 θὰ γένη ἕνας μπάλανος· κι' ἕνα μασκαρολάσι,
 ποῦ καὶ τὴν παρακράτησι ὁ κόσμος θὰ ξεχάσῃ
 καὶ μόνον θὰ παρακρατῆ,
 τὸ ἀγκαζὲ ποῦ θὰ κρατῆ!

Χοροὶ λοιπὸν δημοτικοὶ μετὰ ζῆλον ἐνεργοῦνται
 καὶ πάντα τὰ παρῶντα τῆς πείνας καιαργοῦνται.
 Χοροὺς ὁ Δῆμος ἐνεργῶν,
 τὰ πένθη διαλέει
 καὶ τῶν οἶνοπαραγωγῶν
 τὸ ζήτημα τὸ λύει
 καὶ τὴν πείναν συγκαταεῖ
 διὰ μεθόδου κομφετί.

Κανείς δὲν πρέπει νὰ πεινᾷ
 ἐν ὧρα καὶ ἡμέρα
 ποῦ ἔθιμα Ζακυνθινὰ
 θὰ γίνουν κι' ἔδωπέρα
 νὰ συνδιασκεδάσουνε μικροὶ μετ' ἀνωτάτων
 καὶ νὰ χορεύουν τησικτοὶ σιτὸ πλάϊ τῶν χοιτάτων.

Κάτου ἢ ἀυσιγηρότητες, κάτου αἱ διακρίσεις,
 κάτου τὸ φλέγον ζήτημα καὶ ἡ τῶν οἴνων κρίσις
 κι' ἐλάτε νὰ χορέψουμε μασκαρεμένοι ὄλοι
 γὰ νὰ δοθῆ μιὰ κίνησις ἐν τῇ νεκρῇ μας πόλει
 κι' ἂν κατεβοῦν οἱ χωρικοὶ
 ἐν ἐξεργέσει γενικῇ
 τὴν Καθαρὴν Δευτέρα,
 τότε θὰ γένη κίνησις πολὺ ζωηροτέρα.

Ὅλοι νὰ πᾶμε σιτὸ χορὸ τὸν ἐν πολλοῖς σσιτήριον
 κι' ἂν δυσκολεύεται κανείς διὰ τὸ εἰσιτήριον
 πρέπει καὶ τὸ σακάκι του νὰ βάλῃ ἀμανάτι
 ἀφοῦ θὰ πᾶ ν' ἀναμιχθῆ μετὰ ἄτσα ἑραφινάτη.
 Μετὰ πλοσῶν πένητες, χάριν τοῦ Καρναβάλου
 εἰσέλθετε εἰς τὴν χορὰν τοῦ δημοσίου μπάλου.

Εἶν' ἔμορφος συνδυασμὸς
 αὐτὸς γὰρ καρναβάλι
 καὶ τέλειος πολιτισμὸς
 καὶ πρόοδος μεγάλη
 γὰ κόσμον πῶχωρίζετο εἰς εἶδη καὶ εἰς μέρη
 κι' ὁ φίρος μετὰ τὸν πρόστυχο δὲν εἶχε νταραβέρι.

Ἄς ἐνωθοῦν καὶ μιὰ φορὰ τὰ χυῶτα τοῦ μπακάλη
 μ' αὐτὰ τὰ λεπτεπίλεπτα τῆς εὐγενείας κάλλη.
 Ἄς ἐνωθοῦνε κι' ἡ σκουρὴς μετ' αὐτὸν λάτφ' ἔμωρα
 κι' ἂν πέσῃ καὶ καμμιά τσιμπιὰ μέσ' τὴν κοσμοπλημμύρα,
 δὲν εἶναι λόγος ἀποχωρῶν νὰ γένουνε κανγάδες.
 Ἡ ἐποχὴ τὸ συγχωρεῖ
 ἂν εὐρεθοῦνε ζωηροὶ
 πέντ' ἔξη μασκαράδες.

Πρέπει νὰ δοκιμάσωμεν κι' αὐτὸ τὸ νέον εἶδος
 τῆς ἀδελφοποιήσεως διὰ τῆς προσωπίδος!

ΤΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
 ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΑΤΑΡΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 ΤΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΖΙΖΑΝΙΟΝ

ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΜΟΥΣΑ

Μᾶς ἀπεστάλη ἀνωνύμως τὸ ἑξῆς ποίημα ἐν ἐπιστολῇ ἣ ὁποία φέρει τὴν σφραγίδα τοῦ Ταχυδρ. γραφείου Πορτογαλῶν Ἀνω Λειβαθοῦς.

Ἀγαπητὲ μου κύριε
ποῦ βγάνεις τὸ Ζιζάνιον
καὶ ὅλοι τ' ἀγοράζουμε
γιατ' εἶναι φύλλο σπάνειον,
τοὺς στίχους μου παρακαλῶ
σ' αὐτὸ καταχωρήσετε
ἀφοῦ γιὰ τὴν ἐνόχλησιν
πολὺ μὲ συγχωρήσετε.

Οἱ πλούσιοι τ' Ἀργοστολιοῦ
πῶχετε τοὺς παράδες,
ποῦσθε χωσμένοι στὸ φλωρί,
μεγάλοι ταλαράδες,
πῶχετε ἑκατομμύρια
στὴν κάσσα κλειδωμένα
κι' ἀπὸ τὴν ῥάχη μας
εἶν' ὅλα βγαλμένα,

Στρέψετε γδῆτε γύρω σας
ἑκατομμυριοῦχοι,
π' ὁ κόσμος περβατεῖ γυμνὸς
καὶ μὲ μισὸ τσαρούχι.
Κι' ἂν περβατεῖ ξυπόλυτος
γυμνὸς καὶ δίχως σκούφια,
δὲν βλάβει· ἀλλὰ τὸ κακὸ
ποῦν' κι' ἡ κοιλιά του κούφια!

Ἡ πείνα τὸν ἐστράβωσε
κι' ἔχει τὸν κόσμον χάσει·
ἐπὶ βδομάδα τὸ ψωμὶ
κάνει νὰ δικιμάση!
Βρασμέν' ἀγριολάχανα
δειπνάει κάθε βράδου
μὲ δίχως μέσα νάχουνε
μὰ λιματίδα λάδι!

Εἶν' ἡ γυναῖκα τ' ἄρρωστη
ποῦ δὲν κουνεῖ κεφάλι
κι' ἕνας καφὲς στὸ στόμα της
δὲν βρασκεῖται νὰ βάλλῃ!
Καὶ τὰ παιδιὰ του στὴ γωνιά
κάνονται τὰ καυμένα
ἀπὸ τὴν πείνα κίτρινα
σὰ μὴλα μαραμμένα!

Κάμετε ἔλεος λοιπὸν
εἰς τὸν κόσμον ποῦ πεινᾷ!

ΣΤΟ ΧΙΟΝΙ

Ἐμορφὸ μου χιόνι, πῶς σὲ καμαρόνω
ἔτσι ξαπλωμένο στὴν ψηλὴ κορφή!
Πέσε στὴν καρδιά μου, πλέκωσε τὸν πόνο
πῶχει τόσα χρόνια μέσα μου ταφή!

Μόνον ὅταν Χάρος τὴ ζωὴ μου πάρει
τῆς καρδιάς ὁ πόνος θὰ διαλυθῇ!
Ἡ καρδιά δὲν ἔχει τοῦ βοῖνοῦ τὴ χάρι
νάρχεται τὸ χιόνι νὰ τὴν λυπηθῇ!

Ἐμορφὸ μου χιόνι, ὅλα τὰ κρυώνεις,
τὰ βουνά, τὰ δένδρα, τὰ γλυκὰ πευλιὰ!
Στῆς καρδιάς τὴ φλόγα μόνο δὲν ζυγώνεις
ποῦ ἀγάπης πόνος ἔκαμε φωλιά!

Φλάκ - Φλούκ.

ψωμάκι μόνον σὰς ζητεῖ
ὁ δυστυχὴς νὰ φάῃ!
Δὲν σὰς ζητεῖ τὴν κάσσα σας
νὰ τοῦ φιλοδώρησθε·
τὴν πείνα του προσωρινῶς
τοῦ δύστηχῆ νὰ σβύστε!

Ἀφ' τὰ κρυμμένα τόλαρα
ποῦ ἡ σκουριά τὰ τρώει,
ἐλεημοσύνη κάμετε
στὸ μαῦρο φτωχολόγι.
Ἐλεημοσύνη κάμετε
μὲ τὸ καλὸ, σὰς λέω,
γιατὶ στὰ συμβησόμενα
τίποτα δὲν σὰς φταίω!

Μὲ πείνα νὰ μὴν παίζετε
καὶ μ' ἀδειανὴ τὴν τζέπη.
Ἡ πείνα μάτια δὲν ἔχει
κι' ἂν τάχη δὲν σὲ βλέπει.

Ὁ Θεὸς νὰ σὰς φυλάξῃ
ἀφ' τῆς πείνας τὸ μεθύσι!
Ἄν γιουρτζίσῃ μὲς τὴ χώρα
διαολέπαρτι θ' ἀφήσῃ!

Χωριάτης.

Σ. Ζ.

Πολὺ ὄραϊα μᾶς τὰ λὲς
συμπέθερε Πορτογέρη,
καὶ βάλε τὰ τσαρούχια σου
κατέβα χέρι, χέρι,
ἀλλὰ στὴ διαδήλωσι
νὰ εἶσαι καλοήθης,
νὰ μὴ σοῦ ποῦν ποῦ κάθεσαι
καὶ πῶτα ἐγεννήθης.

Ἐξέρω πῶς ὑποφέρετε
καὶ τ' ἀντιρῶ σας καίνε,

ἀλλὰ σ' αὐτὸ τὸ ζήτημα
οἱ πλούσιοι δὲν σὰς φταίνε.
Ἄν σήμερα μωρὸ παιδιὰ
δὲν ἔχετε νὰ φάτε,
σὰς φταίνε ἀποκλειστικῶς
ἡ κάλπες ποῦ ψηφάτε!

ΑΔΕΙΑΙ ΓΑΜΩΝ

Ἀπὸ 17 Ἰανουαρίου ἕως 22 Ἰανουαρίου

Δημητ. Γρικὸς, Ρεγγίνα Μουρελάτου
(Χανδάτα.)

Ἀλεξ. Τσελέντης, Ἀγγελικὴ Βασιλάτου
(Γοσιεντιάτα)

Παν. Μπουρτζούκας, Μελομένη Θωμά
(Ἐρισος)

Ἀπόστολος Βελισσαράτος (Ἐρισος)
Μαρία Βρυώνη (Πύλαρος.)

Βιπτισιῆς Ἀντωνάτος (Ληξούριον)
Κωνσταντίνα Λαμπρινάτου (Καρδακά-
τα Θιναίας.)

Εὐάγγ. Π. Σκλάβος (Καραντινάτα) Μα-
ρίου Στ. Βλάχου (Ἀργοσιόλιον.)

Σάββας Βαλεριάνος, Ἀνθη Γ. Γαρμπῆ
(Φραγκάτα)

Νικόλ. Σωτήρας, Γκόλφω Τρίτση (Ἀ-
θερας.)

Γεωργ. Κονιάδης, Ὀλγα Ἱερέως Βαρ-
τελάτου (Λειληνάτα.)

Κωνστ. Θ. Ψαρὸς, Ὁραία Μανρεσιδῆ
(Βαλοματί.)

Φίλιππος Λάσκαρης, Ρεγγίνα Γαλια-
τσάτου (Ριζάια)

Σπυρ Βαρθολομαῖος, Μαρίνα Παυλά-
του (Περατάτα)

Χριστόδ. Ἀντινός (Ἀνιανάτα) Εὐαγγε-
λοῦλα Τσιλιμιδοῦ (Βαλεριάνο.)

Γεράσ. Φάντης, Ἀργυλεὼν Βασιλοπού-
λου (Πύλαρος.)

Νικόλ. Στεφανάτος, Χρυσάνθη Ν. Ἀ-
βελιάτου (Καροβάδος.)

Σπυρίδ. Ἱερέως Μεγεγάτος, Σταματούλα
Καρολάτου (Καρολάτα.)

Βασίλειος Κοκόλης, Ἀφροδίτη Βρυώνη
(Ἐρισος)

Χαράλ. Κόραλης, Εὐδοκία Παυτελάτου
(Σάμη)

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΦΙΛΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΝΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Τὰ τυπογραφεία «Ζιζανίου» μετεφέρθησαν ἐν ὁδῷ Θεάτρου ὑπὸ τὴν οἰκίαν Χάλδα, ἀναλαμβάνοντα οἰανδήποτε τυπογραφικὴν ἐργασίαν.

**ΑΠΟ ΣΑΒΒΑΤΟΥ
ΕΙΣ ΣΑΒΒΑΤΟΝ**

— Ἐπροξένησε, φυσικῶς τῷ λόγῳ, ἐντύπωσιν ὁ φορικώδης θάνατος τοῦ δυστυχοῦς Λεωνίδα Δημητριάδου, φωτογράφου ἄλλοτε, ἐκπεύσαντος εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ Ταχυδρομείου.

— Ἄλλὰ καὶ δὲν πρέπει ν' ἀποδοθῇ ἡ εὐθύνη εἰς τὸ Νοσοκομεῖον, καθόσον ὁ πάσχων ἦτο φθισικὸς εἰς τὸ τελευταῖον στάδιον καὶ δὲν ἦτο δυνατόν νὰ γείνη δεκτὸς, μὴ ἐτοιμασθέντος εἰσέτι τοῦ διὰ τοὺς φθισικοὺς τμήματος.

— Νὰ μολυνθοῦν ὅλοι οἱ ἄλλοι ἀσθενεῖς, βεβαίως δὲν ἦτο σωστόν.

— Δὲν εἶναι καθόλου ἀληθὲς τὸ διαδεθὲν ὅτι ἀπεπέμφθη βαναύσως ἐκείθεν. Ἀπεναντίας τὸ Νοσοκομεῖον προσεφέρθη νὰ πληρώνη τὴν κατοικίαν καὶ τὴν τροφήν του, ἐγκαθισταμένου εἰς ἄλλο οἶκημα.

— Διατρίβει παρ' ἡμῶν ὁ ἀγαπητὸς φίλος κ. Διονύσιος Ε. Ἀντύπας ἔμπορος ἐν Ρωσσίᾳ.

— Ἀπεβίωσεν εἰς Φαρακλάτα ὁ ἀγαθὸς γέρον Παρασκειῆς Πολλάκης πατὴρ τοῦ δημοδιδασκάλου Β. Πολλάκη ὄν ἀπὸ καρδίας συλλυπούμεθα.

— Ὁ ἱεροκύριος τοῦ Νομοῦ, ὁμιλήσῃ αὐτοῖς Κυριακὴν κατὰ τὴν λειτουργίαν ἐν τῷ ναῷ τῆς Υ. Θ. Φουάτου.

— Τὸ εἰς λαχεῖον τεθὲν ἐπιπλον τοῦ Ι. Παπαδάτου, ἐκέρδισεν ὁ ἀριθμὸς 12 ὄν ἠγγόρασεν ὁ κύριος Μπουκουβάλας.

— Ἀπεβίωσεν ὁ ἀγαθὸς συμπολίτης Παναγῆς Λούσης ἢ Μαμάκος ἰχθυοπώλης, εἰς τῶν πιστοτάτων καὶ φανατικότερων φίλων τῆς Μέγας.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ

Πρὸς ἅπαντας τοὺς εὐγενεῖς συμπολίτας τοὺς συμμερισθέντας τοῦ πένθους μας ἐπὶ τῇ ὁδυνῇ καὶ πρῶτον ἀπολεία πολυκλαύστου υἱοῦ καὶ ἀδελφοῦ, ἐκφράζομεν τὴν βαθεῖαν εὐγνωμοσύνην μας.

Ἡ μήτηρ
ANNA ΜΠΑΛΛΟΥ

Ἡ ἀδελφὴ
ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΜΠΑΛΛΟΥ.

Μὴ δυνάμενος νὰ εὐχαρισήσω ἕνα ἕνα ἕνα ἰδιαιτέρως, ἐκφράζω δημοσίᾳ τὴν εὐγνωμοσύνην μου πρὸς πάντας τοὺς ἀποδίδοντες συμμετασχόντας τῆς λύτης μου, ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ φιλοσκόπου πατρὸς μου.

Ἐν Φαρακλάτῳ 20 Ἰανουαρίου 1909.

Ὁ βαρυνθέντων υἱὸς
ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΠΟΛΛΑΚΗΣ.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Γνωστοποιεῖται κατὰ παραγγελίαν τοῦ ἐν Μελίτῃ Διοικητοῦ τοῦ Ἀγγλικοῦ Στόλου τῆς Μεσογείου εἰς τοὺς βουλομένους νὰ προσφέρωσιν διὰ τὸ ἐτήσιον συμβόλαιον διὰ τὴν προμήθειαν νοπῶν τροφίμων, δηλαδή κρέατος βοδινοῦ καὶ προβίου, χόρτων καὶ ἄρτου, ὡς καὶ διὰ ὕδωρ καλῆς ποιότητος, ὅτι τοῦτο ἀρκεῖται ἀπὸ τὴν 1 Ἀπριλίου 1909 καὶ ὅτι τὰ ἀπαιτούμενα ἔντυπα προσφορᾶς ἐστάλησαν ἐκ Μελίτης πρὸς διανομὴν εἰς τὸ ἐνταῦθα Ὑποπροξενεῖον εἰς τὸ ὅποιον δέον ν' ἀποτανθῶσιν οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ προσφέρωσιν.

Γνωστοποιεῖται ὡσαύτως ὅτι ἕκαστον τῶν ἄνω εἰδῶν δέον νὰ προσφερθῇ χωριστὰ, δηλαδή ἀνεξαρτήτως τὸ ἐν εἶδος ἀπὸ τὸ ἄλλο, καὶ ὅτι προσφορὰ δι' ὅλα τὰ εἶδη ὁμοῦ παρ' οἰουδήποτε προσφεροῦ πρέπει νὰ τεθῶσιν εἰς ἕνα καὶ τὸ αὐτὸ ἔντυπον προσφορᾶς.

Ἐπιφυλάσσεται τοῦ δικαιώματος τῆς ἀπορρίψεως ὅλων ἢ οἰασδήποτε τῶν προσφορῶν ὡς καὶ τῆς ἀποδοχῆς οἰουδήποτε μέρους τῆς προσφορᾶς.

Τὰ ἔντυπα ταῦτα προσφορῶν δέον νὰ ἐπιστραφῶσιν συμπληρωμένα καὶ καλῶς ἐσφραγισμένα παρ' ἐνὸς ἐκάστου τῶν προσφεροῦν εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ ἐνταῦθα Ἀγγλικοῦ Ὑποπροξενεῖου ἀκριβῶς τὴν μεσημβριαν τῆς προσεχοῦς Τετάρτης 28)10 ἰσταμένου.

Ἀγγλικὸν Ὑποπροξενεῖον Κεφαλληνίας τῆ 23)5 Φεβρουαρίου 1909.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΑΝΔΕΡΣ
Ὑποπρόξενος.

ΑΥΡΙΟΝ Κυριακὴν περὶ ὥραν 10 1)2 τελεσθήσεται ἐν τῷ ἐνταῦθα ναῷ τῶν Καθολικῶν, ἐπίσημον μνημόσυνον, ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν τῶν ἐν Καλανρία καὶ Σικελίᾳ ἐκ τοῦ σεισμοῦ ἀπολεσθέντων Ἰταλῶν.

Προσεκλήθησαν ἰδιαιτέρως αἱ ἀρχαὶ τῆς πόλεως καὶ τὸ προξενικὸν σῶμα.

ΓΝΩΣΤΟΝ ποιεῖται ὅτι ἐν τοῖς Φιλανθρ. Καταστήμασι ἡ εἴσοδος ἔσται ἐλευθέρη πρὸς ἐπίσκεψιν τῶν ἀσθενῶν τοῖς τῆς ἐβδομάδος ἤτοι ἐκάστην Δευτέραν καὶ Πέμπτην ἀπὸ τῆς 2—4 μ.μ. ὥρας καὶ τὸ Σάββατον ἀπὸ τῆς 11 π.μ.—1 μ.μ. ὥρας.

(Ἐκ τοῦ γραφείου τοῦ Ἀδελφάτου)

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ὁ ἐπὶ εἰκοσαετίαν ἐργαζόμενος ἀγογράφος καὶ ζωγράφος Κωνσταντῖνος Λιώτης καὶ εὐδοκίμως περατώσας πλείστας καλλιτεχνικὰς ἐργασίας καὶ ἐν Ἑλλάδι καὶ εἰς διάφορα Εὐρωπαϊκὰ κέντρα, ἐγκαθίσταται ὀριστικῶς ἐν τῇ πατρίδι του ἀναλαμβάνων οἰανδήποτε ἐργασίαν Βυζαντινῆς τέχνης, ζωγραφικῆς, διακοσμητικῆς κτλ. ὑποσχόμενος τελείαν ἐκτέλεσιν με ἀμοιβῆς λίαν συμφερούσας.

Πληροφορία δίδεται παρὰ τῶν πρακτορείων τῶν ἐφημερίδων καὶ ἐν τῷ φαρμακείῳ Ε. Γενατᾶ. Ἐν Ληξουρίῳ δὲ παρὰ τῷ Γερ. Λορένδῳ συμβολαιογράφῳ

**Η ΚΡΙΣΙΣ ΤΩΝ ΟΙΝΩΝ
ΚΑΙ Η ΠΑΡΑΚΡΑΤΗΣΙΣ**

Ἀγόρευσις ἐν τῇ Βουλῇ τοῦ κ. Κ. Γεράκη, πρῶτον βουλευτοῦ, κατὰ τὰς συνεδρίας Ν Γ τῆς 20 Μαρτίου 1903 καὶ Ν Δ τῆς 31 Μαρτίου 1903 τῆς ΙΣΤ βουλευτικῆς Περιόδου.

(Ἐκ τῶν ἐπιτερογραφημένων πρακτικῶν τῆς Βουλῆς.)

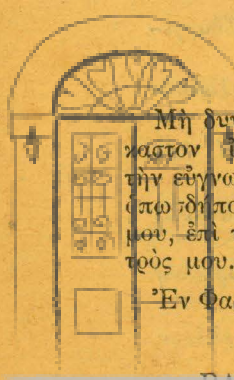
Γεράκης. Κύριοι Βουλευταὶ! τὸ φυτὸν τῆς σταφίδος εἶναι περιέργον καὶ ἰδιότροπον, ἡ δὲ ἰδιότροπία αὐτοῦ ἐπέδρασε τόσον ἐπὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ὥστε ὡς ἀριστοὶ ὑπνωτισταὶ νὰ ὑποβάλλωσιν καὶ νὰ ἀτκήσωσιν εἰς τὰς ψυχὰς τῶν σταφιδοπαραγωγῶν τὴν ἐπίδρασιν ἀκριβῶς ἐκείνην, τὴν ἐποῖαν ὑποβάλλει εἰς ἡμᾶς ἡ ἰδιότροπις τοῦ φυτοῦ καὶ τοῦτο ἐξηγεῖ, ἔτι πρὸ τινῶν ἡμερῶν ἠκούσαμεν παρὰ τοῦ ἐκ Πατρῶν βουλευτοῦ κ. Μπουκαούρη τὰς κρυφὰς τῶν πεινῶντων σταφιδοπαραγωγῶν. Κατωρθώσαμεν νὰ ἀναστατώσωμεν καθ' ἑλακλήριαν ἔλους τοὺς σταφιδικοὺς πληθυσμοὺς χωρὶς νὰ ὑπάρχη σταφιδικὸν ζήτημα. Καὶ λέγω, ὅτι δὲν ὑπάρχει σταφιδικὸν ζήτημα, καθὼς πρὸ δύο μηνῶν ἀκριβῶς οἱ σταφιδοπαραγωγοὶ ἦσαν εὐχαριστημένοι ἐκ τοῦ ὑφισταμένου νόμου. Οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν ἐφωνήξεν, ἔτι ὁ ὑφιστάμενος νόμος δὲν εἶνε ἐπαρκὴς δι' αὐτοὺς. Πότε ἤγειραν τοιαύτας φωνὰς; Τὸς φωνὰς ταύτας ἤγειραν, κ. βουλευταὶ, ὅταν ἡμεῖς ἐν τῷ περιβόλῳ τούτῳ ἤρχισαμεν νὰ φωνάζωμεν, νὰ καυτηριάζωμεν τὰς καταχρήσεις καὶ νὰ ζητῶμεν πράγματα ἕλως δίσλου ἀλλόκοτα.

Μπουκαούρης. Μοι ἐπιτρέπετε, κ. Γεράκη;

Γεράκης. Ὁχι (ἰλαρότης).

Ἀσημακόπουλος. Εἰς ἐμὲ, κ. Γεράκη;

Γεράκης. Εἰς κανένα. Ὅταν τελειώσω τὸν συλλογισμὸν μου, τότε πᾶς ἀφίνω ἐλευθέρως νὰ διακόπητε. Ἄλλὰ, κύριοι βουλευταὶ, ἡ ἀναστάσις τὴν ὁποίαν παρατηροῦμεν σήμερον εἰς τοὺς σταφιδοπαραγωγούς πληθυσμοὺς δὲν εἶνε ἡ πρώτη φορά, κατὰ τὴν ὁποίαν παρατηρεῖται, διότι ἡ σταφίς, ὡς ἐκ τῆς ἰδιότητός της οὐ μόνον εἰς κρίσεις καὶ παροξυσμοὺς ἐσφραγισμένην ἐπιπέσει ἡμῶν τοὺς σταφιδοπαραγωγούς, ἀλλὰ καὶ πρὸς ἰστοριογράφους (ἰταλῶν) ἐδόκεν ὅτι ἐπὶ τῆς ἐποῖας ταύτης ἐπέβη ἡ κρίσις πόλεως καὶ σήμερον διεξάγεται μετὰ τῶν ἰστοριογράφων ὅπως ἀνα-

Η ΚΟΡΑΤΤΙΟΥ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΚΑΙ ΓΕΛΙΟΓΡΑΦΕΙΟΝ

καλύψωσι τὴν καταγωγὴν τοῦ φυτοῦ τῆς σταφίδος. Πρέπει νὰ γνωρίζητε, κύριοι, ὅτι καὶ Γερμανοὶ ιστοριογράφοι καὶ Ἕλληες προσεπάθησαν καὶ προσπαθοῦσιν, ὅπως ἀνακαλύψωσι πόθεν κατάγεται τὸ φυτόν τῆς σταφίδος. Ἄλλοι μὲν λέγουσι, ὅτι κατάγεται τοῦτο ἐκ τῆς νήσου τοῦ Βίχου ἢ τῆς Νάξου, ἀλλ' ἡ θεωρία αὕτη ἀπεδείχθη, ὅτι δὲν εἶνε ἀκριβὴς καὶ ὅτι ἐκ τῆς Νάξου εἰσῆλθε διὰ τοῦ ἰσθμοῦ τῆς Κορίνθου εἰς τὴν Πελοπόννησον καὶ ἐκεῖθεν εἰς τὰς Ἰονίους Νήσους.

Λ. Πεμεζᾶς. Δὲν εἶνε ὄρυκτόν, ὅπως ἡ σμύρις, ἡ σταφίς. (Ἰλαρότης).

Γεράκις. Μὴ μὲ διακόπτετε, ἐὰν θέλητε, διότι σὰς διαβεβαίω, ὅτι θὰ μάθητε τὴν ἱστορίαν τῆς σταφίδος, τὴν ἰστορίαν μέχρι σήμερον δὲν γνωρίζετε, καὶ τοῦτο κρίνω ἀναγκασιότατον. Εἶπον λοιπὸν τινες, ὅτι τὸ φυτόν τοῦτο κατάγεται ἐκ Νάξου καὶ ἀπεδείχθη ὅτι δὲν εἶναι ἀκριβὴς, ἡ δὲ θεωρία αὕτη ὑπεστηρίχθη παρὰ τῶν Beaujour καὶ Serogani ἐξ ὧν ὁ μὲν πρῶτος ἔγραψε περὶ τοῦ ἐμπορίου τῆς Ἑλλάδος, ὁ δὲ περὶ σταφίδος, ἀλλὰ διὰ πολὺ ἀσθενῶν ἐπιχειρημάτων ἀπερ καὶ ἀνατρέπονται, ἀπὸ μάλιστα καὶ αὐτὸς ὁ Beaujour ἀναφέρει, ὅτι ἐπὶ τῶν χρόνων του, ἦτοι ἀπὸ τοῦ 1787 ἕως 1797 δὲν ὑπῆρχεν ἐν Νάξῳ καὶ ἐκ τῶν προγενεστέρων πληροφοριῶν ἃς ἔχομεν παρὰ τοῦ Ταβερνιέρου, ὅστις κατὰ τὸ 1663 γράφει συνοπτικῶς περὶ τῶν προϊόντων τῆς νήσου Νάξου, ἀλλ' εὐδειαν μνειάν ποιεῖται περὶ σταφίδος, περὶ τῆς ὁποίας γράφει ὅτι ἐκαλλιεργεῖτο ἐν Πάτραις. Ἄλλοι ἐκ τῶν ιστοριογράφων ἰσχυρίζονται, ὅτι τὸ φυτόν τῆς σταφίδος κατάγεται ἐκ τῆς Κορίνθου καὶ ἰδοὺ πῶς: Εἰς τὴν Ἀγγλίαν εἰσῆγέτο κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς 15ης ἑκατονταετηρίδος τὸ ρεβήσιον, τὸ ἐπιλεγόμενον φραγκοστάφυλον, τὸ ἐπεὶν ἐπωνομάζουσι οἱ Ἄγγλοι currant, ἀλλὰ διὰ παραλλαγῆς τοῦ ὀνόματος τούτου καὶ παρεξηγήσεως ἐνεκεν τῆς ἐξαγωγῆς τοῦ προϊόντος τούτου ἐκ τοῦ Κορινθιακοῦ κόλπου νομίζοντες ὅτι τοῦτο εἰσῆγεται ἐκ τῆς πόλεως Κορίνθου καὶ ὅτι διὰ τοῦ currant ἐνοοῦσιν οἱ Ἄγγλοι τὴν Κορίνθον, εὐκολίας δὲ χάριν μετεχειρίζοντο τὴν λέξιν currant ἀντὶ Corintha καὶ ὡς ἐκ τῆς παρανοήσεως ταύτης ἐπλασαν οἱ Γάλλοι τὸ ὄνομα εἰς canaisin de Corinthe, οἱ Ἴταλοὶ εἰς canva Corinthiaca εἰς δὲ τὰς Κάτω Χώρας εἰς corantken) εἶτα δὲ μετεδόθη

καὶ εἰς ἄλλας χώρας καὶ ἐνομίσθη, ὅτι ἡ καταγωγὴ τῆς σταφίδος εἶνε ἐκ τῆς Κορίνθου. Ἀλλὰ καὶ αὐταὶ ἠπατήθησαν καθ' ὁλοκληρίαν, διότι ἔχομεν βεβαιωμένον ἐκ τῶν ιστοριογράφων, ὅτι ἡ σταφίς δὲν κατάγεται οὐδὲ ἐκ τῆς Νάξου, οὐδὲ ἐκ τῆς Κορίνθου, ἀφοῦ οὐδεὶς ἀναφέρει, ὅτι εἶδε ταύτην εἰς τὰ μέρη ταῦτα, ἀλλὰ πόθεν κύριοι παρακαταθητικοί; (γέλωτες) Ἐν Ἀχαΐᾳ. Ἐκεῖ ἐκαλλιεργεῖτο, ἐκεῖ ὑπῆρχεν. Ὅτι δὲ κατάγεται ἀκριβῶς ἐξ Ἀχαΐας. τοῦτο σὰς ἀποδεικνύω εὐθὺς ἀμέσως, διότι κατὰ τὸ 1340 ἐκ δύο λιμένων ἐξήγετο. Μὴ σὰς κάμουν, κ. Μπακόπουλε, ἐντύπωσιν ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα σὰς λέγω, διότι ἐκεῖνα ἀπὸ τοὺς ὁποίους ἐπῆρα ταῦτα ἐφρόντιζον διὰ τὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν τοῦ τόπου καὶ διὰ τὴν καλλιέργειαν τῶν διαφόρων φυτῶν, ἐνῶ ἀπεναντίας ἡμεῖς σήμερον δὲν φροντίζομεν καθ' ὁλοκληρίαν καὶ ἀποδείξεις τούτου ἐπίσημος, ὅτι δὲν ὑπάρχει τὸ οἰκειοτυμῆμα πῆς γεωργίας εἰς τὸ Ὑπουργεῖον.

Μπακόπουλος. Πῶς; Ἐκδίδει καὶ γεωργικὸν δελτίον.

Ι. Ρουῖφος. Τώρα θὰ γίνῃ τὸ ὄργον Ὑπουργεῖον.

Γεράκις. Κτὶ τὸ 1340 δύο λιμένες ὑπῆρχον ἐκ τῶν ὁποίων ἐξήγετο ὁ σταφιδόκαρπος ὁ λιμὴν τῆς Γλαρέντζας ἀπ' ἐνός καὶ ὁ λιμὴν τῆς Βοσίστας ἀπ' ἐτέρου, ἐνῶ ἐκ τῆς Κορίνθου δὲν ἔλομεν τοιοῦτο παράδειγμα οὐδ' ἐκ τῶν πηγῶν πηγάζει τι, ὥστε νὰ βεβαιωθῶμεν, ὅτι πράγματι ἐκ Κορίνθου ἐξήγετο τοιοῦτος καρπός. Κατὰ δὲ τὸ ἔτος 1459. ὅτε ἐξήγετο ἐκ τῶν δύο τούτων λιμένων ὁ σταφιδόκαρπος, εὐρίσκοντο οἱ ἀξιόμηστοι πρόγονοι τοῦ ἀξιότιμου ἐκ Πατρῶν βουλευτοῦ κ. Γούναρη (γέλωτες) εἰς μεγάλην ἀπορίαν τι ἔκαμον τὸν καρπὸν τούτον εἰς τὴν Ἀγγλίαν, ἐπληροφορήθησαν δ' ὅτι εἰσάγεται εἰς τὴν Ἀγγλίαν διὰ τὴν βάρουν ρουχα (γέλωτες) καὶ ὁ ἀξιότιμος κ. ἐκ Πατρῶν βουλευτῆς σήμερον ἔρχεται καὶ μᾶς λέγει, ὅτι εἰσάγεται ὁ σταφιδόκαρπος εἰς τὴν Ἀγγλίαν διὰ βρῶσιν μόνον καὶ οὐχὶ δι' ἄλλον τινὰ σκοπὸν βιομηχανικόν. Τοῦτο δὲν εἶναι ἀκριβὴς, διότι εἶναι γνωστόν, ὅτι καὶ διὰ βιομηχανικῶν σκοποῦς χρησιμοποιοῖται σήμερον ἐν Ἀγγλίᾳ Γεγονὸς ἀναμισθῆτητον ἐξ ὧν ἀνεφερον εἶνε, ὅτι ἀπὸ τοῦ 1340 εἰσῆγέτο ἡ σταφίς εἰς Ἀγγλίαν καὶ οὐχὶ ἀπὸ τοῦ 1814, ὡς χθὲς ἐβεβαίω ἀπὸ τοῦ βήματος ὁ ἀξιότιμος ἐκ Πατρῶν συναδελφός κ. Γούναρης. Ἀλλὰ κατὰ τὸ 1540 μετεφέρθη τὸ φυτόν τοῦτο τῆς σταφίδος κατὰ πρῶ-

τον εἰς τὴν Ζάκυνθον.

Καναβαριώτης. Εἶπετε 1550 πρῶτῆτερα.

Γεράκις. Αὐτὸ θὰ τὸ ἤκούσατε εἰς τὴν Αἴγιαν. Ἀπὸ τοῦ 1540 πράγματι ἤρχισε τακτικὴ καὶ κανονικὴ καλλιέργεια εἰς τὴν Ζάκυνθον καὶ ἤρχισεν ἡ νῆσος αὕτη νὰ παράγῃ κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη μέχρις ἡμισσοῦ ἑκατομμυρίου, κατὰ δὲ τὸ 1548 εἰσῆχθη ἐκ Ζακύνθου τὸ φυτόν τοῦτο εἰς τὴν Κεφαλληνίαν ἤρχισε καὶ ἐκεῖ τακτικὴ καὶ κανονικὴ καλλιέργεια, κατὰ δὲ τὸ 1576 ἡ Κεφαλληνία παρῆγε 400 χιλιάδας καρπὸν τὸ πρῶτον.

Φωτίλας. Ἀδύνατον νὰ παρῆξῃ 400 χιλιάδας.

Γεράκις. Ἄν τὸ ἀμφιθετήτε σὰς παραπέμω εἰς τὴν ἐκθεσιν τοῦ τότε διοικητοῦ τῆς νήσου (γέλωτες) διότι οἱ Ἰννετοὶ ἐφρόντιζαν ὥστε οἱ δικηκταὶ τῶν κτήσεών των νὰ ἐκθέτουν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν καὶ τὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν τοῦ τόπου, ἐν αὐτῇ δὲ περιγράφεται καὶ ἡ κίνησις τῆς καλλιέργειας τῶν διαφορῶν προϊόντων. Ἡ καλλιέργεια τῆς σταφίδος ἤρχισε ν' αὐξάνῃ ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος καὶ αἱ ἀπέραντοι ἐκτάσεις τῆς Κεφαλληνίας ἐντὸς ὀλίγου ἦσαν κατάφυτοι ἐκ τῶν φυτειῶν τῆς σταφιδάμπελου οὕτως ὥστε κατὰ τὸ 1593 ἡ Κεφαλληνία παρῆγεν 1,500,000 σταφιδόκαρπου, κατὰ τὸ 1603 4,000,000, κατὰ τὸ 1622 5 ἑκατομμύρια, κατὰ τὸ 1624 6 ἑκατομμύρια, κατὰ τὸ 1640 ἐννέα ἑκατομμύρια, κατὰ δὲ τὸ 1655 ἡ παραγωγὴ περιστρέφετο ἀπὸ 6 ἕως δέκα ἑκατομμύρια. Ὅτε δὲ ἡ Κεφαλληνία παρῆγε δέκα ἑκατομμύρια, ἡ μητρόπολις τῆς σταφιδοπαραγωγῆς ἡ Πελοπόννησος, παρῆγεν μόνον ἐν ἑκατομμύριον. Ἀλλὰ δὲ, παρῆγε μόνον ἡ Κεφαλληνία σταφιδόκαρπον, παρῆγε καὶ ἡ Ζάκυνθος, ἡ ὁποία ἔφθασε κατὰ τῶν 1640 μέχρι τεσσάρων ἑκατομμυρίων, παρῆγε καὶ ἡ Ἰθάκη ὁ ὁποία ἔφθασε κατὰ τὸ 1622 μέχρι 400 χιλιάδων σταφιδόκαρπου. Ἡ καλλιέργεια ἐν τούτοις τῆς σταφίδος ἐν ταῖς νήσοις ταύταις προῦκάλεσε τὴν προσοχὴν τῆς ἐνετικῆς Κυβερνήσεως καὶ τὴν προῦκάλεσε διὰ δύο λόγους. Ἀπ' ἐνός μὲν διότι ἦτο μία νέα παραγωγὴ καὶ ἐπὶ τῆς παραγωγῆς ταύτης δὲν ὑπῆρχεν οὐδεὶς δασμὸς, ἀπ' ἐτέρου δὲ διότι περιωριστὴ ἡ παραγωγὴ τοῦ τόπου τὸ καὶ σπουδαιότερον. Καὶ λέγω τούτο, διότι καὶ ἐκείνην τὴν ἐποχὴν ὑπῆρχον πλοῖα Κεφαλληνίας ὅπως ἐφοδιαζοῦσι τὴν νῆσον διὰ σίτου. Προέβλεπε λοιπὸν ἡ ἐνετικὴ Κυβέρνησις,

ὅτι πιθανὸν κατὰ τὴν πολυτάραχον ἐκείνην ἐποχὴν ἢ νῆτος νὰ πάθῃ ἐκ σιτοδείας καὶ ἡ ἐνετικὴ Κυβέρνησις προέβη εἰς τὴν λήψιν μέτρων, καὶ εἰς αὐτὰ, κατὰ περίεργον ἱστορικὴν περίπτωσιν, περιλαμβάνεται καὶ ἐν ἐκ τῶν μέτρων τοῦ ὁποίου σήμερον ζητοῦμεν τὴν ἐφαρμογὴν.

Τινές. Παρακράτησιν.

Γεράκις. Ὅχι παρακράτησιν. Ἐζήτησε κατ' ἀρχὰς νὰ ἐκρίζωσιν μέρος τῶν σταφιδαμπέλων καὶ τοῦτο πράγματι ἐπεβλήθη εἰς τοὺς κατοίκους. Οἱ κάτοικοι ὅμως ἀντέστησαν καὶ δὲν ἤθελον κατ' οὐδένα τρόπον νὰ ἐκρίζωσιν τὰς σταφιδαμπέλους αὐτῶν ἐκ τῶν ὁποιῶν εἶχον μεγάλα ὀφέλη, ἐν ᾧ ἀπεναντίας ἀπὸ τὸν σίτον τὰ ὀφέλη ἦσαν ἐλάχιστα· ἂν καὶ ἀντέστησαν κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχὴν οἱ ἄρχοντες καὶ ἠθέλησαν νὰ ἐπιβληθῶσιν εἰς τὸν λαὸν κατόπιν ἑμῶς καὶ αὐτοὶ πρῶτοι ἀνεγνώρισαν τὰ παράπικρα τῶν χωρικῶν ἀναγκασθέντες νὰ ἐξακολουθήσωσιν τὴν καλλιέργειαν τῆς σταφίδος καὶ ὄχι νὰ ὑπεβληθῶσιν εἰς τὰς διαταγὰς τῆς ἐνετικῆς Κυβερνήσεως, εἰς τὴν ἐκρίζωσιν, ἀλλ' ἐπειδὴ δὲν ὑπήκουον εἰς τὸ μέτρον τοῦτο ἠναγκάσθη τότε ἡ ἐνετικὴ Κυβέρνησις ν' ἀποστείλῃ δύο ἀποσταλμένους τὸν Γράτην καὶ τὸν Γρίτην εἰς τὴν Κεφαλληνίαν διὰ νὰ ἐξετάσωσι πῶς ἔχουσι τὰ πράγματα, αἵτινες ἐξετάσαντες ἐπισταμένως τὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν τοῦ τόπου ἀπεράνθησαν ὑπὲρ τῆς ἐκρίζωσεως τοῦλάχιστον τῶν σταφιδαμπέλων ἐκείνων, αἵτινες εἶχον ἐμφυτευθῆ ἀπὸ τοῦ 1575. Ἀπεφάνθησαν συγχρόνως ὅτι δὲν ἀρκεῖ τὸ μέτρον τοῦτο, ἀλλ' ὅτι πρέπει νὰ ἰδρυθῇ καὶ ἡ προαποφασισθεῖσα γενικὴ ἀποθήκη αὐτοῦ, ἡ ὁποία νὰ ἐνισχύεται ἐξ αὐτῆς τῆς σταφιδοπαραγωγῆς. Πράγματι ἰδρύθησαν ἀποθήκαι τοιαῦται εἰς τὴν Κεφαλληνίαν καὶ εἰς τὴν Ζάκυνθον, ἀλλὰ καὶ οἱ Κεφαλλῆνες καὶ οἱ Ζακύνθιοι ἀντέστησαν εἰς τὸ μέτρον τῆς ἐκρίζωσεως. Τότε ἡ ἐνετικὴ Κυβέρνησις εἰσῆκουσεν εἰς τὰς παραστάσεις τῶν κατοίκων καὶ ὑπέδειξεν ἄλλο μέτρον διὰ τῶν δύο αὐτῆς ἀπεσταλμένων, καθ' ὃ πᾶς ὅστις θέλει νὰ μὴ ἐκρίζωσιν τὴν σταφιδαμπέλὸν τοῦ θὰ πληρώνη 4 δουκάτα κατὰ κάμπον (ὁ κάμπος εἶναι 3 1/2 στρέμματα). Καὶ οἱ μὲν Ζακύνθιοι ὑπεβλήθησαν εἰς τὴν διαταγὴν ταύτην καὶ ἐπλήρωσαν, οἱ δὲ Κεφαλλῆνες ἀντέστησαν, δὲν ὑπήκουσαν.

Μπακόπουλος. Ἦσαν ἄλλοι Κεφαλλῆνες τότε.

Γεράκις. Καὶ οἱ σημερινοὶ εἶναι ἴδιοι καὶ πρὸς γενεὰς προγόνους καὶ

αἰσθήματα ἐμπνέουσιν τὸν Κεφαλλῆνα ἀπεδείχθη πάντοτε καὶ ἐσχάτως πανηγυρικώτερον.

Πολλοὶ φωναί. Ποῦ; Ποῦ; Ποῦ;

Γεράκις. Εἰς τὴν Ἠπειρον. Τὸ ἀπεδείξαμεν ἐκεῖ ὅπου ἔπρεπε νὰ τὸ δείξωμεν ὡς καλοὶ πατριῶται καὶ ὅπου ἐκεῖ καὶ ἐγὼ ἔδωκα παράδειγμα εἰς ἄλλους, ὅπερ νομίζω ὅτι δὲν τὸ ἔδωσαν πολλοὶ ἄλλοι ὡσάν κι' ἐμέ.

Πολλοί. Μάλιστα, μάλιστα.

Γεράκις. Τότε λοιπὸν ἡ ἐνετικὴ Κυβέρνησις ἔλαβεν ἄλλο μέτρον, ὅτι ὅποιος δὲν ἐκρίζωτῃ τὰς σταφιδαμπέλους εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ πληρώσῃ εἰς τὴν ἐνετικὴν Κυβέρνησιν τὸ 1/3 τῆς παραγωγῆς· ἀλλὰ καὶ εἰς τοῦτο ἀπέτυχεν εἰς τὴν Κεφαλληνίαν. Εἰς τὴν Ζάκυνθον ἐφηρμόσθη τὸ μέτρον καὶ κατώρθωσε νὰ εἰσπράξῃ ὑπὲρ τῆς σιταποθήκης ἡ Ἐνετικὴ Κυβέρνησις 24 χιλιάδας δουκάτα, ἐν ᾧ εἰς τὴν Κεφαλληνίαν δὲν εἰσέπραξεν οὔτε ἓν. Ἀπόδειξις ὅτι ἡ Κεφαλληνία ζυγὸν δὲν ὑποφέρει (ἰλαρότης). Ἀλλὰ, κύριοι τὰ μέτρα ταῦτα τῆς ἐνετικῆς Κυβερνήσεως ἀπεδείχθη κατόπιν ὅτι ἦσαν καθ' ὀλοκληρίαν μάταια καὶ ὅτι ματαίως ἐκοπίασε καὶ ἔδαπάνησεν ἡ Ἐνετικὴ Κυβέρνησις ὅπως ἐπιτύχῃ ἓνα τοιοῦτον σκοπὸν, διότι δὲν παρήλθεν πολὺς καιρὸς καὶ ἡ σταφιδοπαραγωγὴ ἠδύνησεν ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε ἡ προσφορὰ νὰ εἶναι μεγαλύτερα τῆς ζητήσεως καὶ κατὰ συνέπειαν εἶχον τὴν ἐλάττωσιν τῶν τιμῶν.

Κυλούτσος. Πότε;

Γεράκις. Κατὰ τὸ 1602 (ἰλαρότης). Ἐννοεῖται λοιπὸν ὅτι αἱ τιμαὶ τῆς σταφίδος ἠλαττώθησαν καὶ ἐπὶ τοσοῦτον ὥστε δὲν συνέφερον ἡ ἐξακολούθησις τῆς κανονικῆς καλλιέργειας τῆς σταφιδαμπέλου, ἥτις καὶ ἤρχισε νὰ ὀπισθοδρομῇ. Καὶ ναὶ μὲν δὲν ἐξεκρίζωθησαν αἱ σταφιδαμπέλοι, ναὶ μὲν δὲν περιωρίσθησαν, ἀλλὰ παρημελήθη ἡ ἑκτακτος καλλιέργεια ἥτοι ἡ λίπανσις καὶ ἄλλαι διάφοραι ἐργασίαι, καὶ κατὰ συνέπειαν ἤρχισε νὰ ἐλαττωταὶ ἡ παραγωγὴ καὶ ἐπὶ τοσοῦτον ὥστε ἡ Κεφαλληνία ἐνᾷ ἠπαρήγε μέχρι τῶν ἐτῶν ἐκείνων δέκα ἑκατομμύρια σταφιδοκάρπου κατῆντησεν κατὰ τὸ 1729 νὰ παράγῃ μόνον τέσσαρα κατ' ἀνώτατον ὅρον ἡ δὲ Ζάκυνθος νὰ παράγῃ περισσότερον τῆς Κεφαλληνίας ἥτοι 6—7 ἑκατομμύρια, ἐπωφεληθεῖσα τῆς ἐγκαταλείψεως τῶν σταφιδοφυτειῶν τῆς Κεφαλληνίας.

Ρουῖφος. Τὸ ἀποτελέσμα τῆς παρακράτησεως.

Γεράκις. Ὅστε βλέπετε, εἰ ἐγὼμεν φυσικὴν παρακράτησιν. Πλὴν

ὅμως, κ. βουλευτὰ ἐκ Πατρῶν, ἡ Κεφαλληνία δὲν ἐπέμενε εἰς τὴν καλλιέργειαν τῆς σταφιδοφυτείας τότε. ἀλλ' ἐστράφη εἰς ἄλλα εἶδη, ἐστράφη εἰς τὴν καλλιέργειαν τοῦ βάμβακος, ἐστράφη εἰς τὴν καλλιέργειαν τῶν ἐλαιῶν, τοῦ σίτου πάλιν, ἐστράφη εἰς τὴν καλλιέργειαν τῶν δαπρίων, ἐστράφη εἰς τὴν καλλιέργειαν τῶν οἴνων, καὶ πιστεύσατε ὅτι οὐδεμίαν ζημίαν ὑπέστη. Λαμπρὸν παράδειγμα προχθὲς πάλιν σὰς ἀνέφερον ὁ ἀξιώτιμος ἐκ Ναυπλίου, νομίζω, βουλευτῆς, ὅτι ἡ ἐπαρχία του παρήγεν σταφιδοκάρπον, ἀλλ' ἐπειδὴ ἐβλεπον οἱ σταφιδοπαραγωγῶν, ὅτι δὲν ἐλπίζουσι οὐδὲν ἐκ τῆς σταφίδος ἐγκατέλειψαν τὴν καλλιέργειαν αὐτῆς καὶ ἐστράφησαν εἰς ἄλλα εἶδη καλλιέργειας καὶ σήμερον ὁ τόπος τῶν εὐήμερῶν.

Πονηρόπουλος. Εἰς πρόσφορον ἔδαφος δι' ἄλλην καλλιέργειαν.

Γεράκις. Ἡ Πελοπόννησος ἔχει ἑκτακτον ἔδαφος διὰ πᾶν εἶδος καλλιέργειας· ἡ Πελοπόννησος, ἀξιώτιμε ἐκ Γριφυλίας βουλευτὰ, ἀπὸ τοῦ 1677 μέχρι τοῦ 1800 ὀλίγον σταφιδοκάρπον παρήγε· ἤρχισε δὲ πάλιν ὡς ἐκ τῆς ἐλαττώσεως καὶ τῆς διάδοσεως τοῦ προϊόντος νὰ ἐζητήσῃ τῆς σταφίδος καὶ ὡς ἐκ τῆς ζητήσεως αὐτῆς ἤρχισε πάλιν ἡ καλλιέργεια εἰς τὴν Κεφαλληνίαν καὶ προώδευσεν ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε κατὰ τὸ 1825 ἔφθασε μέχρι 12,000,000, τῷ δὲ 1835 μέχρι 14,000,000, ὅτε εἶχε ἐπέλθῃ εἰς τὴν Πελοπόννησον ἕνεκα τῆς ἐπαναστάσεως, τελεῖα ἐγκατάλειψεν τῆς καλλιέργειας καὶ οὐδὲν παρήγεν ἡ Πελοπόννησος τότε, ἡ δὲ Κεφαλληνία πράγματι ὠφελήθη.

Πετμεζᾶς. Ὅστε ἐξ αἰτίας μας ὠφελήθητε.

Γεράκις. Λησμονεῖτε, ὅτι οἱ Κεφαλλῆνες ἔτρεξαν εἰς τὴν Πελοπόννησον καὶ συμμετέσχον ὄλου τοῦ ἀγῶνος. Δὲν ἐκαθήσαμεν ἔτσι.

Εἰς βουλευτῆς. Πολὺ μάλιστα.

Γεράκις. Ταῦτα ἀφηγήθη, διότι ἐφρόντισα νὰ ἐξετάσω καὶ ἱστορικῶς τὸ σπουδαῖον τοῦτο θέμα καὶ ἐνόμισα καθήκον μου νὰ τὰ ὑποβάλω εἰς τὴν Βουλὴν, ὅπως ἀποδείξω, ὅτι δὲν εἶναι ἡ πρώτη φορά κατὰ τὴν ὁποίαν τὸ σπουδαῖον τοῦτο ζήτημα ὑπέστη κρίσιν, καὶ ὅπως χρησιμεύσωσι πρὸς διαφώτισιν, ἐὰν θὰ ληρθῶσιν περὶ τούτου μέτρα πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως τῶν σταφιδοπαραγωγῶν. Διὰ τῶν ἱστορικῶν τούτων γεγονότων σὰς ὑπέδειξα, ὅτι καὶ τὰ ἐκράτηκα ἐγένετο εἰς τὸ παρελθόν—φυσικὴ ὅμως—καὶ περιορισμὸς φυ-

ΙΑΚΩΒΟΥ ΚΕΝΤΡΙΟΥ
ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΗΜΗΝ ΤΗΣ
ΕΚΡΑΤΗΣΕΩΣ

τειών και ἐκρίζωσις φυτειών και μονοπωλίον. Λέγω και μονοπωλίον, διότι παρέλειψα νὰ σὰς ἐξιστορήσω γεγονός τι σχετικόν τοῦ μονοπωλίου.

Στάϊκος. Εἰπέ το τώρα.

Γεράκις. Καί τὸ γεγονός τούτο εἶνε τὸ ἐξῆς. Ἐφάνη εἰς τὴν Ἑνετικὴν Κυβέρνησιν, ὅτι περιτυλλέγουσα ἐντὸς τῆς Ἑνετίας ὅλον ἐν γένει τὸν ἐξ Ἐπτανήσου παραγόμενον σταφιδόκαρπον, ἤθελε δυνηθῆ νὰ ἐξασφαλίσῃ εἰσόδημα πολὺ μεγαλειότερον τοῦ τότε ἐπιβληθέντος φόρου.

Τινές. Πότε ἐγένεεν αὐτό;

Γεράκις. Εἰς τὰ 1605. Ὁ κ. Μπακόπουλος γελᾷ, διότι τοῦ ἀναφέρω τὰ ἔτη.

Μπακόπουλος. Ὁχι.

Γεράκις. Ἐγὼ σὰς εὐχαριστῶ πολὺ.

Σπ. Κομουνδοῦρος. Λαμπρά, κ. Γεράκη, ἐξακολοθησατε.

Γεράκις. Ἀλλὰ δυστυχῶς εἰς τὸ μέτρον τοῦτο ἐναυάγησεν ἡ ἐνετικὴ Κυβέρνησις, διότι δὲν ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν τῆς, ὅτι πιθανόν νὰ ἐξάγῃται καὶ δι' ἄλλων ὁδῶν ὁ σταφιδόκαρπος.

Πετμεζῆς. Ὅπως καὶ τώρα μὲ τὸ παρακράτημα.

Γεράκις. Καὶ ἤρχισε τὸ λαθρεμπόριον, καὶ ἐκ τῶν διαφόρων ὄρων τῆς τε Κεφαλληνίας καὶ Ζακύνθου ἐξήγητο σταφιδόκαρπος, οἱ δὲ Ἄγγλοι περιέμενον εἰς τὸν ὄρμον τῆς Γλαρεντζας, ὅπου νύκτωρ μετέφερον τὸν σταφιδόκαρπον καὶ ἐφόρωντον αὐτὸν καὶ τὸν μετέφερον εἰς Ἀγγλίαν (γέλως) καὶ ἡ ἐνετικὴ Κυβέρνησις ἀντὶ τοῦ ὅλου τῆς παραγωγῆς μετέφερε εἰς Ἑνετίαν μόλις τὸ ἐν τέταρτον.

Αὐτὰ τὰ ἱστορικά, κύριοι, γεγονότα δὲν ἀνέφερον μόνον διὰ νὰ σὰς ἀποδείξω, ὅτι εἶναι σχετικὰ μὲ τὸ προκείμενον ζήτημα καὶ ὅτι τὰ μέτρα τὰ ὅποια ζητοῦμεν νὰ ἐφαρμόσωμεν σήμερον ἐφηρμόσθησαν καὶ ἄλλοτε καὶ ὅτι τὸ ζήτημα τὸ ὁποῖον παρουσιάζεται σήμερον καρουσιάζθη καὶ ἄλλοτε, ἀλλ' ἀνέφερον τὰ γεγονότα ταῦτα, διότι ὡς ἡ ἐνετικὴ Κυβέρνησις ἐφρόντιζε διὰ προβλεπτῶν, διὰ διοικητῶν, διὰ συνδέκων, νὰ πληροφῶται τὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν τοῦ λαοῦ τῆς Ἀνατολῆς, ἄλλο τόσον ἐπρεπε καὶ αἱ Κυβερνήσεις ἡμῶν νὰ φροντίσωσι καὶ νὰ φροντίσωσιν, ὥστε νὰ γνωρίζωσι κατὰ γράμμα ποία εἶνε ἡ κατάστασις ἡ οἰκονομικῆ τῶν ἐπαρχιῶν. Ἐὰν δὲ εἶχομεν καὶ ἡμεῖς, κύριοι, τοιαύτας διοικητικὰς ἐκθέσεις, ἐὰν ἤθελον σταλῆ ἀπὸ ἑτοῦς εἰς ἑτοῦς εἰδικοί ἄνθρωποι, οἱ ὅποιοι νὰ ἐξετάσωσι τὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν τῶν ἐπαρχιῶν τοῦ Κράτους καὶ ἂν οὗτοι ὑπέβαλλον τὰς ἐκ-

θέσεις των καὶ ἂν ἐφρόντιζεν ἡ Κυβέρνησις νὰ ἐξη ὄλας ἐκεῖνας τὰς πληροφορίες, τὰς ὁποίας ἐπιβάλλεται νὰ ἐξη ὄχι μόνον διὰ τὴν καλλιέργειαν τῶν διαφόρων προϊόντων καὶ τῆς σταφίδος, ἀλλὰ καὶ δι' ἄλλα ἀντικείμενα. ἀφορῶντα τὸ Κράτος, βεβαίως σήμερον παρουσιαζόμενοι ἐντὸς τοῦ Κοινοβουλίου καὶ συζητοῦντες περὶ τοῦ σταφιδικοῦ ζητήματος θὰ εἶχομεν ὄλα τὰ στοιχεῖα, τὰ ὅποια ἀπαιτοῦνται νὰ ἔχωμεν, ὅπως δυνηθῶμεν νὰ συζητήσωμεν ὡς πρέπει τὸ ζήτημα τοῦτο. (Εὐγε, εὐγε).

Δυστυχῶς ὁμως, κύριοι βουλευταί, οὐδὲν βοήθημά ἔχομεν ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως καὶ δὲν ἐννοῶ μόνον τὴν νῦν Κυβέρνησιν. Λέγω ταῦτα κατακρίνων ὄλας τὰς Κυβερνήσεις ἀπὸ τῆς συστάσεως τοῦ ἐλληνικοῦ Κράτους μέχρι σήμερον, αἱ ὁποῖαι δὲν ἐφρόντισαν περὶ τούτου. Ἐὰν εἶχμεν τὰ μέσα, κύριοι, νὰ συζητήσωμεν ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου, ὡς πρέπει δὲν θὰ ἤκούσαμεν τὰς ἀνακριθείας ἐκεῖνας αἱ ὁποῖαι ἤχησαν πολὺ κακῶς εἰς τὰ ὄτα ἡμῶν θὰ ἠδυνάμεθα τοῦλάχιστον νὰ ἀποδείξωμεν εἰς ὑμᾶς ποία ἡ παραγωγή ἐκάστου ἔτους ἀπὸ τῆς συστάσεως τοῦ Βασιλείου μέχρι σήμερον, θὰ ἠδυνάμεθα ν' ἀποδείξωμεν εἰς ὑμᾶς πόσος σταφιδόκαρπος ἐξήγηθη ἐκ τῶν διαφόρων λιμένων τοῦ Κράτους εἰς τὸ Ἐξωτερικόν καὶ τότε θὰ ἠδυνάμεθα νὰ γνωρίζωμεν πόσος σταφιδόκαρπος καταναλίσκεται εἰς τὸ ἐσωτερικόν, πόσος σταφιδόκαρπος εἰσάγεται εἰς τὴν Ἀγγλίαν πόσος εἰς τὴν Γερμανίαν, πόσος εἰσάγεται εἰς τὴν Γαλλίαν, πόσος εἰς τὴν Ρωσσίαν, πόσος εἰς Αὐστραλίαν καὶ λοιπὰ μέρη, πόσος οἶνος εἰσάγεται εἰς τὰ Κράτη ἐκεῖνα καὶ τί εἶδους οἶνος καὶ ἂν πράγματι ὁ εἰσαγόμενος ἐκεῖνος, τὸν ὁποῖον ὀνομάζομεν οἶνον ἦτο οἶνος καὶ δὲν ἦτο μιστέλιον.

Λέγων δὲ ταῦτα, κύριοι βουλευταί τὰ λέγω διότι ἐκ πείρας κάτι τι καὶ ἐγὼ γνωρίζω, ὡς θέλω ἀποδείξει κατόπιν.

Ἡ κρίσις τῆς ὁποίας εἰς τῶν παροξυσμῶν ἀπασχολεῖ ἡμᾶς σήμερον ἀρχεται ἀπὸ τῆς ἀπαγορεύσεως τῆς ἐν Γαλλίᾳ εἰσαγωγῆς. Κατὰ τὸ 1895 κατόπιν ἐπιμονῆς τῶν σταφιδοπαραγωγῶν ἠναγκάσθη ἡ Βουλὴ τότε νὰ ψηφίσῃ προσωρινὸν μέτρον, καὶ εἰς τὸ μέτρον τοῦτο πρέβη ἡ τότε Κυβέρνησις, ὅπως κητορθώσῃ καὶ ἐξευμενίσῃ τρόπον τινὰ τοὺς σταφιδοπαραγωγούς, μὴ ἔχουσα ἄλλην διέξοδον. Δυστυχῶς ὁμως τὸ προσωρινὸν ἐκεῖνο μέτρον ἐφηρμόσθη καὶ κατὰ τὸ 1899 καὶ ἐγένετο ὀριστικὸς νόμος τοῦ Κράτους. «Ἐκτοτε δ' ἐπὶ τῆς ἐκείνης τῆς ἐπεμβάσεως τῆς Κυβερνή-

σεως ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν τοῦ ἰδιώτου». Καὶ ἐνταῦθα οφείλομεν νὰ ἐπιστήσωμεν τὴν προσοχὴν μας καὶ ἐξετάσωμεν ἐὰν αὕτη ἡ ἐπέμβασις ὠφέλησε καὶ ποῖα ἀποτελέσματα ἔφερε. Δυστυχῶς ὁμως ἀναγκάζομαι εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς νὰ εἶπω, ὅτι διὰ τῆς ἐπεμβάσεως ταύτης τὸ κράτος ὑπερέβη τὴν ἀρμοδιότητά του καὶ ἀπέδειξε τὴν ἀνικανότητά του εἰς τὴν διαχείρισιν τοιούτων ζητημάτων ἰδιωτικῆς φύσεως. Εὐθὺς ἀμέσως ἀπὸ τοῦ 1895 ἤρχισε ν' ἀποδεικνύεται ἡ ἀνικανότης αὐτοῦ διὰ τῶν καταχρήσεων καὶ τῶν κλοπῶν, αἰτινες πᾶσαι οὐδένα ἄλλο ἐπιβαρύνουσιν ἢ τὸν πτωχὸν ἐκεῖνόν σταφιδοπαραγωγόν.

Ἐξεταστῆν ἤδη ἐὰν ὁ νόμος τῆς παρακρατήσεως βλάβη τὰ συμφέροντα τῶν παραγωγῶν, ἢ ὠφέλη αὐτά. Κατ' ἐμὲ αὐτὸς ὁ νόμος τῆς παρακρατήσεως εἶνε ἀκριβῶς ἐκεῖνος ὅστις ἐβλάψε τὰ συμφέροντα τῶν σταφιδοπαραγωγῶν καὶ αὐτοῦ τοῦ μέλλοντος τῆς σταφίδος. Διότι διὰ τοῦ νόμου τούτου καταρθώσαμεν νὰ περιορίσωμεν τὴν κερδοσκοπίαν, διότι δι' αὐτοῦ τοῦ νόμου διατυμπανίζομεν εἰς τὰς ἀγορὰς τῆς καταναλώσεως κατὰ προσέγγισιν τὴν πραγματικὴν παραγωγὴν τῆς σταφίδος καὶ ὅταν ἡ καταναλώσις γνωρίζῃ ποία ἡ πραγματικὴ παραγωγὴ τῆς σταφίδος ἐπιβάλλει καὶ τὰς τιμὰς. Διότι ὅταν ὁ ἔμπορος τῆς ξένης ἀγορᾶς γνωρίζῃ, ὅτι ἡ σταφιδοπαραγωγὴ εἶναι μεγαλειτέρα τῶν ἀναγκῶν τῆς καταναλώσεως καὶ ἐπομένως καὶ ἡ προσφορά πολὺ ἀνωτέρα τῆς ζητήσεως ἐπιβάλλει χαμηλάς τιμὰς εἰς τὸν παραγωγόν, ὅστις ἐξ ἀνάγκης ἐνδίδει. Ἄλλ' ὁ νόμος τῆς παρακρατήσεως ἔχει καὶ ἕτερον ἐλάττωμα, μίαν ἀδικον, ἐπιβαρυντικὴν καὶ παρὰνομον φορολογίαν ἢ ὁποία ὑπεβλήθη εἰς τοὺς σταφιδοπαραγωγούς πρὸς πλουτισμὸν τῶν βιομηχανῶν καὶ εἰς βάρος τῆς περιουσίας τῶν πτωχῶν παραγωγῶν. Ἀσπρῆται ἡ περιουσία αὐτῶν, μέρος τοῦ προϊόντος αὐτῶν καὶ πωλεῖται εἰς τὰς ἀγορὰς εἰς τιμὴν πολὺ μικροτέραν ἐκείνης μὲ τὴν ὁποίαν ἠδυνάμεθα νὰ πωλήσωσι τοῦτο οἱ παραγωγοί, καὶ τοῦτο χωρὶς τὸ ἀφαιρεθῆν νὰ ἐπιστρέφῃται εἰς τὸν παραγωγὸν καὶ δικαιούχον. Διότι ἐὰν ὁ ἔμπορος δύναται νὰ ἀγοράσῃ κατ' ἐλάχιστον τὸν σταφιδόκαρπον πρὸς 120 ἢ καὶ 100 δραχ. τὸ χιλιόλιτρον παρὰ τοῦ παραγωγῶ, ἀγοράζει τοῦτον ἐκ τῆς παρακρατήσεως πρὸς 70 δραχ. ἢ καὶ ἔλαττον.

Ἐὰν ἀγοράζω εἰς τὴν ἀγορὰν εὐτελεστατάς τιμὰς ὁ ἔμπορος εἶναι ἀδικῶν, ἀδικῶν, ἐπιβαρυντικῶν καὶ παρὰνομον. Ἀποδείξτε μου, ὅτι πάν-

τες οι συστήσαντες καταστήματα οίνοπνευματοποιίας και μιστελίου, ἀπ' ἧς ἐποχῆς ἤρχιτε νὰ πωλῆται ἡ παρακράτησις εἰς τὰς ἐσωτερικὰς ἀγορὰς, ὅλοι ἔκαμαν σπουδαίας περιουσίας, ἐνῶ ἀπενκντίας οἱ πτωχοὶ παραγωγοὶ ζημιοῦνται ἵνα ὠφελῆθωσιν, ὡς εἶπον, οἱ βιομήχανοι. Ἀλλὰ φωνάζουν δεξιόθεν καὶ ἀριστερόθεν, ἀνεστατώθησαν οἱ πληθυσμοὶ τῆς Πελοποννήτου καὶ ζητοῦσι τὴν παρακράτησιν. Αὕτη ἕμας ἐλειτούργησε καὶ λειτουργεῖ, οὐδεὶς κατήργησε τὸν περὶ ταύτης νόμον. Ἀκούομεν ὅμως πανταχόθεν φωνὰς ζητούσας βοήθειαν· ἀλλὰ ποίαν βοήθειαν ζητοῦσι πλέον ἐκ τῆς παρακράτησεως οἱ πληθυσμοὶ αὐτοὶ; Ὁ κ. ἐξ Ὀλυμπίας βουλευτῆς ἐσπέραν τινὰ μᾶς ἐβροντοφώνησεν, «πεινώσιν οὗτοι». Ἀλλ' ἀνπεινώσιν ἡ παρακράτησις θὰ γεμίση τὸν στόμαχον αὐτῶν; Ἐάν δὲ ἐστὼ ἐψηφίσαιμεν τὸ ἀπεριόριστον τῆς παρακράτησεως, πότε θὰ ἔχωμεν τ' ἀποτέλεσμα αὐτοῦ;

Μισυρλῆς. Ἀμέσως.

Γεράκης. Ἀπορῶ πῶς ἄνθρωπος ἐκ τῶν σταφιδοφόρων ἐπαρχιωῶν μοὶ δίδει τοιαύτην ἀπάντησιν.

Μισυρλῆς. Θὰ σᾶς τὸ ἐξηγήσω. Διότι θὰ ἐπανεῖλθῃ ἡ φυγαδευθεῖσα πίστις καὶ ὡς ἐκ τούτου θὰ δύνανται οἱ ἄνθρωποι νὰ εὐρίσκωσι δάνεια, ἐνῶ τώρα οὔτε 10 δραχ. δάνειον δὲν εὐρίσκουσι.

Γεράκης. Κατ' ἐμὲ, κ. βουλευτὰ, τ' ἀποτελέσματα τῆς παρακράτησεως καὶ τοῦ ἀπεριόριστου αὐτῆς θὰ τὰ ἔχωμεν κατὰ τὸν Νοέμβριον, Δεκέμβριον ἢ Ἰανουάριον.

Τσιτσάρας. Τόσον τὸ ὀδυνηρότερον.

Γεράκης. Ἐπειτα λέγοντες ὅ, τι εἶπατε κ. Μισυρλῆ, λησιμονεῖτε σεις, ὁ ὁποῖος ἐζητήσατε καὶ ζητεῖτε τὸν διακατονισμὸν τῶν χρεῶν, ὅτι ὅλοι οἱ σταφιδοπαραγωγοὶ εἶνε κατὰ χρεῖς ἀπ' ἐνός μὲν εἰς τοὺς ἐμπόρους, ἀπ' ἐτέρου δὲ εἰς τὴν Σταφιδικὴν Τράπεζαν ἴσως δὲ καὶ εἰς τὴν Ἑθνικὴν; Ποία λοιπὸν πίστις νέα θὰ ἀνοίξῃ δι' αὐτοὺς σήμερον; Ἐν καὶ μόνον δύνανται νὰ ἐλπίζωσι σήμερον οἱ φωνάζοντες, οἱ ὁποῖοι, ἐάν φωνάζωσι σήμερον δὲν φωνάζωσι διὰ τὴν παρακράτησιν, ἀλλὰ διὰ κεφάλαια. Τὰ κεφάλαια ὅμως ταῦτα δὲν δυνάμεθα δυστυχῶς νὰ τὰ διοχετεύσωμεν τόσον εὐκόλως, οὔτε εἰς τὴν Πυλίαν, οὔτε εἰς τὴν Ἡλείαν, οὔτε εἰς τὴν Τριφυλίαν, οὔτε εἰς τὰς Πάτρας καὶ τὰς λοιπὰς σταφιδοφόρους ἐπαρχίας.

Μισυρλῆς. Ἄμα ἡ τιμὴ τῆς σταφίδος εἶναι καλὴ, τὰ κεφάλαια εἰσέρχονται.

Γεράκης. Εἰς τὸ μέλλον;

Μισυρλῆς. Εἰς τὸ παρόν.

Γεράκης. Ὅττε βλέπετε, ὅτι οἱ φωνάζοντες σήμερον καὶ γενῶντες σταφιδικὰ ζητήματα δὲν πράττουσι τοῦτο, διότι ὑρίστανται τοιοῦτον ζήτημα ἢ διότι ἔχουσιν ἀνάγκην παρακράτησεως ἢ τοῦ ἀπεριόριστου, ἀλλὰ διότι ἔχουσιν ἀνάγκην χρήματων καὶ τὰ χρήματα ταῦτα ἀληθῶς δὲν εἶνε δυνατόν νὰ δώτῃ εἰς τοὺς φωνάζοντας τὸ ψηφισθησόμενον ἔστω νομοσχέδιον ὡς ἔχει, οὔτε ἡ Σταφιδικὴ Τράπεζα. Αὕτη ἐδάνεισε τοὺς σταφιδοπαραγωγούς καὶ ὅσοι μὲν εἶχον καὶ ἐπέστρεψαν τὰ χρήματα πρὸς τὴν Τράπεζαν δύνανται σήμερον νὰ λάβωσι νέα δάνεια καὶ νὰ ἐξοικονομήσωσι τὰς ἀνάγκας αὐτῶν, καὶ τοιοῦτοι εἶνε οἱ εὐποροὶ· οἱ μὴ δυνάμενοι ὅμως νὰ ἐπιστρέψωσι τὰ χρήματα τὰ ὁποῖα ἐδανείσθησαν ἐκ τῆς Σταφιδικῆς Τραπέζης δὲν δύνανται πλέον νὰ στραφῶσι καὶ ζητήσωσι παρ' αὐτῆς χρήματα καὶ κατὰ συνέπειαν ἡ θύρα τῆς Τραπέζης ταύτης ἐκλείσει δι' αὐτούς, οὐδεμίαν δ' ἐξ αὐτῆς ἐλπίζουσι βοήθειαν. Ἄν δὲ ὑπάρχῃ μερὶς τοῦ λαοῦ ἔχουσα ἀνάγκην χρημάτων ἀκριβῶς δὲν εἶνε ἐκείνη ἡ ὁποία δύνανται νὰ λάβῃ δάνεια παρὰ τῆς Σταφιδικῆς Τραπέζης, ἀλλ' ἐκείνη ἡ ὁποία δὲν δύνανται, κατὰ συνέπειαν τὸ κατὰστημα τοῦτο οὐδεμίαν βοήθειαν δύνανται νὰ δώσῃ πρὸς τοὺς σταφιδοπαραγωγούς καὶ οὐ μόνον δὲν δύνανται νὰ δώτῃ χεῖρα βοήθειας ἵνα γεμίση τὸν στόμαχον αὐτῶν, ἀλλ' οὔτε εἰς νὰ καλλιεργήσωσι τὰ κτήματα αὐτῶν, διότι, ὡς σᾶς εἶπον προηγουμένως, ἡ θύρα αὐτῆ ἐκλείσθη, ἐκλείσθη τελείως δι' αὐτούς.

Ἀλλὰ, κύριοι, ἐπανέρχομαι εἰς τὸ ζήτημα τῆς παρακράτησεως καὶ θέλω νὰ ἐξετάσω ὑπὸ ποίαν ἐποψὴν συμφέρει αὕτη ἡ παρακράτησις καὶ ὠφελεῖ τὴν σταφίδα καὶ ἐπομένως τὴν τιμὴν τοῦ προϊόντος. Κατὰ τὴν γνώμην μου ἡ παρακράτησις, ὡς λειτουργεῖ σήμερον, εἶνε εἰκονικὴ. Καὶ τοῦτο διότι, ὡς ὀρθῶς ἔλεγε προχθὲν ἐκ Μεσσηνίας συναδέλφος κ. Μερλόπουλος, διὰ νὰ ἐξετάσωμεν τὰ ἀποτελέσματα τῆς παρακράτησεως, δεῖλομεν νὰ ἐξετάσωμεν προηγουμένως πόσος καρπὸς κατηγαλίσκετο ἐν τῷ ἐσωτερικῷ, καὶ ἀπὸ τοῦτο προηγουμένως ἐξετάσωμεν, τότε δυνάμεθα νὰ ἐλθωμεν εἰς τὸ συμπέρασμα καὶ νὰ εἰπωμεν: Ὁφέλησεν ἢ δὲν ὠφέλησεν ἡ παρακράτησις. Δυστυχῶς ὅμως, καθὼς ἔλεγον προηγουμένως, τοιαύτης πληροφορίας δὲν δυνάμεθα νὰ ἔχωμεν οὔτε παρὰ τῆς Κυβερνήσεως, οὔτε παρὰ τῆς Σταφιδικῆς Τραπέζης. Ἐπικρατεῖ ἡ

γνώμη, ὅτι ἡ ἐν τῷ ἐσωτερικῷ κατηγαλίσκει τῆς σταφίδος ἦτο περὶ τὰ 25,000,090. Τοῦτο παραδεχόμεθα ἡμεῖς οἱ ἀντιπαρακρατητικοί· σεις δὲ οἱ παρακρατητικοί, εἰς ἐπανειλημμένας διατριβὰς τὰς ὁποίας ἀνέγνωσα εἰς τὰς ἐφημερίδας ἀποδέχεσθε, ὅτι κατηγαλίσκοντο 1,500,030.

Ἐπὶ παραγωγῆς λοιπὸν 300,000,000 ὀριζομένου τοῦ ποσοστοῦ τῆς παρακράτησεως εἰς 20 λόγου χάριν ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν νομίζω ὅτι ἔχομεν πρὸς τὴν παρακράτησεως 60,030,000, ἀφαιρουμένων λοιπὸν ἐκ τῶν 60 τούτων ἑκατομμυρίων τῶν 15,000,000 μᾶς μένει ὑπόλοιπον 45,000,000. Ἐξετάτωμεν ὅμως τώρα ἄλλο ζήτημα. Τὰ 45 αὐτὰ ἑκατομμύρια τί ἐγένοντο μέχρι σήμερον; Τὰ καταναλίτκωμεν εἰς τὸ ἐσωτερικόν; Ὁχι.

Κοκκέβης. Ραχί.

Γεράκης λέγει, ὅτι ἐγένοντο ραχί! Τὰ 45 αὐτὰ ἑκατομμύρια, κ. Κοκκέβη ἐξήγοντο εἰς τὸ ἐξωτερικόν καὶ ἐξάγονται καὶ τοῦτο πρὸς ζημίαν τῆς σταφίδος. Καὶ λέγων ὅτι ἐξάγονται εἰς τὸ ἐξωτερικόν ὅλα αὐτὰ τὰ 45,000,000 δὲν ἐννοῶ, ὅτι ὅλα ἐξάγονται ὑπὸ τὴν μορφήν τῆς σταφίδος, ἀλλ' ἐξάγονται ὑπὸ ἄλλας μορφὰς, ὑπὸ τὴν μορφήν τοῦ μιστελίου, ὑπὸ τὴν μορφήν τοῦ οἴνου, ὑπὸ τὴν μορφήν τοῦ οἴνοπνεύματος.

Κοκκέβης Δὲν εἶνε ἀκριβῆ αὐτὰ.

Παυλόπουλος Ἀπὸ δὲν κατώρθωτε νὰ τὸν πείσῃ ὁ κ. Γούναρης ὅτι τὸν πείσωμεν ἡμεῖς;

Γεράκης. Ἀπὸ δὲν θὰ κατώρθώσω νὰ σᾶς πείσω ἐγὼ, δύνανται νὰ σᾶς πείσῃ κανεὶς ἄλλος; (Γέλως). Ὀλεῖλομεν, κύριοι, νὰ γνωρίζωμεν, ὅτι τὸ ἐξαγόμενον μιστελίον ἀντιστρατεύεται τὴν παρακράτησιν, ἀντιστρατεύεται τὸν σκοπὸν τῆς παρακράτησεως καὶ ζημιῶν ἀκριβῶς τὴν σταφίδα, διότι τὸ ἐξαγόμενον μιστελίον καὶ εἰσαγόμενον εἰς τὴν Ἰταλίαν ἢ τὴν Γερμανίαν ἢ τὴν Ἀγγλίαν ἢ εἰς ἄλλας χώρας ἀναπληροῖ τὸν σταφιδόκρητον.

Παυλόπουλος. Ὁχι κ. συναδέλφε.

Γεράκης. Ὁ κ. Παυλόπουλος δὲν ἤξευρε τί ἐγένετο πρὸ τῆς παρακράτησεως δι' οὗτο λέγει ὅχι. Ἀλλ' ὁ κ. Παυλόπουλος δεόν νὰ γνωρίζῃ τὸ πρὸ τῆς παρακράτησεως ἐξήγητο μιστελίον εἰσαγόμενον καὶ εἰς τὴν Ἰταλίαν καὶ τὴν Γερμανίαν καὶ τὴν Ἀγγλίαν καὶ ἄλλας χώρας καὶ ἐάν τὸτο ἐγνωρίζε δὲν θὰ μὲν διέκοπτε. Καὶ δὲν τὸ γνωρίζει, διότι, διὰ νὰ γνωρίζῃ τοῦτο ἐ-

δαπανας, εινε αναγκη θυτιων, μηχανημάτων, ἀποθηκῶν, διότι ἡ χλωρά σταφυλῶν δὲν μεταφέρεται ἀνευ βλαβῆς. Εἰς τὴν Κεφαλληνίαν θὰ τὴν ἀγοράσῃ ὁ κ. Τούλ, ὁ Φρακλός, ὁ Κουρνούκλης, καὶ ἂν ὑπαρχῇ σπουδαίον ποσὸν θὰ συνενεθῇ ὡς πρὸς τὰ προσφέρωσιν ὅσον θέλουσι.

Δελνηγεώργης. Τὰ οἰνοπνευματοποιητικὰ καταστήματα παρασκευάζουσι μόνον μιστέλιον ὅπερ μᾶλλον γίνεται ἐκ χλωρᾶς σταφίδος· μιστέλιον δὲ θὰ εἴπῃ μοῦστος ἀναμενυμένος μετ' οἰνοπνεύματος ἵνα ἐξαχθῇ εἰς τὸ ἐξωτερικόν, διὰ τὸ λοιπὸν ἀθιστασθε εἰς αὐτό; Λεγετε ὅτι ἀπαιτοῦνται βρέλια καὶ εἰς δυσκόλον εἶ' αὐτοῦ; νὰ μεταφέρωσι καὶ ἰδρῶσιν πρακτορεῖα, ἵνα παρασκευάζωσι τὴν χλωρὰν σταφίδα.

Γεράκις. Κύριε βουλευτὰ, ἐγὼ ἐπέμεινα καὶ ἐπιμένω καὶ σὰς λέγω καὶ ἐπαναλαμβάνω καὶ ἀκριβῶς ἀπαντῶ εἰς τὴν τελευταίαν φράσιν σας ὅτι εἰὰ νὰ δυναθῶσι νὰ συναγωνισθῶσιν οἱ Ζηκνοὶ καὶ Ρῶς, ὁ Καμπᾶ, ὁ Μεταξᾶς, τὰ οἰνοποιητικὰ καταστήματα τῆς Χελιδος καὶ τὰ ἄλλα, δὲν νὰ φροντίσωσι προηγουμένως νὰ ἰδρῶσιν ἀπεθήκας καὶ νὰ ἐρεδιασωσιν αὐτὰς μὲ ὅλα τὰ χιρώθη καὶ ἀναγκαῖα μηχανήματα καὶ βυτία, διὰ νὰ κατασκευάσωσι δὲ καὶ ἰδρῶσιν τὰ ὑποκαταστήματα αὐτὰ ἀταίτητά κεφάλαια καὶ δὲν δύνανται εὐθὺς ἀμέσως νὰ προβῶσιν εἰς μίαν τοιαύτην ἐπιχείρησιν, διότι δὲν εἶνε καὶ βέβαιον ἐκ τῶν προτέρων, ὅτι θὰ παρουν αὐτοὶ τὸ παρακράτημα καὶ δὲν θὰ τὸ πάρῃ ὁ Τούλ, ἢ ὁ Φρακλός, ἢ ὁ Κουρνούκλης, διότι ἂν δὲν πάρῃ αὐτὸ τὸ παρακράτημα τῆς χλωρᾶς σταφίδος ποία ἡ ὠφέλεια; Ἐγὼ δὲ θὰ σὰς προθέσω ὅτι διὰ τῆς χλωρᾶς σταφίδος θ' ἀνίσταται μίαν νέαν θύραν καὶ δυοὺς ἄλλους ἢ θύρας αὐτῆς, τὴν ὁποίαν θὰ ἀνεῴωμεν θὰ εἶαι εἰς βῆκος τῶν δυστηχῶν σταφιδεπαραγωγῶν, διότι αὐτοὶ ὅ ἔμπορος εἰς τὸν ὁποῖον ὀφείλει ὁ σταφιδεπαραγωγὸς θὰ ἐξαναγκάσῃ αὐτὸν νὰ πωλῇ χλωρὰν τὸν σταφιδεπαραγωγὸν διὰ νὰ ἐξασφελισθῇ καὶ πάρῃ τὸν παρὰ τοῦ μίαν ὡς πρῶτῆς, καὶ ὅταν κατασθῆσιν τοῦτο ὁ ἔμπορος, βεβαίως θὰ εἶνε εἰς βῆκος τῶν σταφιδεπαραγωγῶν, διότι θὰ ἐξαναγκασθῇ ὁ δυστηχὴς ἐκεῖνος νὰ δώσῃ τὸν καρπὸν τοῦ εἰς πολὺ μικροτέραν τιμὴν ἀπὸ τὴν ἀγοραίαν. Ἀλλὰ, κύριοι, λέγων ταῦτα περὶ τῆς παρακρατήσεως καὶ περὶ τοῦ νόμου τοῦ ὑφισταμένου, θὰ ὁμιλήσω καὶ περὶ ἄλλου σχετικοῦ ζητήματος ὅπερ δὲν ἐνδιαφέρει ἡμᾶς μόνον τοὺς σταφιδεπαραγωγούς, ἀλλ' ἐνδιαφέρει καὶ ἐκεῖνους ἀκόμη τοὺς βουλευτὰς, οἱ ὁποῖοι ἀντιπροσωπεύουσιν οἰνοπαραγωγὸς ἐπαρχίας.

Δυστηχὸς τὴν σιγμὴν ταύτην οἱ βουλευτὰς οὗτοι ἀπουσιάζουσιν ἐκ τῆς αἰθούσης καὶ βεβαίως δὲν θὰ δύνηθῶν νὰ εἰσέλθω εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ θέματος τούτου, καὶ ὡς ἐκ τούτου ἀναγκάζομαι ἐγὼ σὺν ὑμῖν νὰ ὑποβάλω ἐνστάσιν ἀπαρτίας.

(Συνέχεια τῆς ἀγορεύσεως κατὰ τὴν ἐπομένην συνεδρίασιν.)

Γεράκις. Κύριοι βουλευτὰ, χθὲς ὠμίσαμεν περὶ τῶν ἀποτελεσμάτων τοῦ νόμου τῆς παρακρατήσεως, εἶχον δὲ φθάσει ἀκριβῶς εἰς τὸ ζήτημα, τὸ ὁποῖον ἐνδιαφέρει οὐ μόνον ἡμᾶς, οἱ ὁποῖοι ἀντιπροσωπεύομεν τὰς σταφιδόφρους ἐπαρχίας, ἀλλὰ καὶ ἐκεῖνους ἀκριβῶς οἱ ὁποῖοι ἀντιπροσωπεύουσι τὰς οἰνοπαραγωγούς ἐπαρχίας. Ἡμεῖς οἱ Κεφαλλῆνες τὸ ζήτημα τὸ σταφιδικὸν ἐξετάζομεν ὑπὸ δύο ἐπόψεως, ἀφ' ἑνὸς μὲν ἐκείνης τοῦ συμφέροντος τῆς σταφίδος, ἀφ' ἑτέρου δ' ἐκείνης τοῦ συμφέροντος τῆς οἰνοπαραγωγῆς. Ἐξετάζω δὲ τὸ ζήτημα τοῦτο, ἡναγκάσθη νὰ διακόψω τὸν λόγον διὰ δύο σπουδαίους λόγους, πρῶτον διότι τὸ πλεῖστον τῶν ἀντιπροσώπων τῶν οἰνοπαραγωγῶν ἐπαρχιῶν ἦσαν ἀπόντες, ἀφ' ἑτέρου δὲ διότι οἱ πνεύμονες μου ὁμοιάζουν μὲ ἐκεῖνους τῶν ὁμοίων μου καὶ δὲν εἶνε φυσερά. Ἐξ ἀνάγκης λοιπὸν ἡναγκάσθη, ἵνα μὴ ἐγὼ ὁ ἀντιπαρακρατικὸς εὐρεθῶ εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ παρακρατήσω τὸν ἑαυτὸν μου, νὰ ὑποβάλω τὴν ἐνστάσιν μὴ ἀπαρτίας.

Πρόεδρος. Δὲν εἶχετε παρὰ νὰ ζητήσητε ν' ἀναβλήθητε.

Κ. Γεράκις. Πλὴν ταύτην τὴν ἐσπέραν ἐπανερχομαι εἰς τὸ ζήτημα, τὸ ὁποῖον ἤρχισα ν' ἀναπτύσω χθὲς καὶ ἐφιστῶ τὴν προσοχὴν ἀκριβῶς ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι ἀντιπροσωπεύουσιν οἰνοπαραγωγούς ἐπαρχίας, διότι ὁ θεσμὸς τῆς παρακρατήσεως δὲν βλάπτει μόνον τὰς σταφιδόφρους ἐπαρχίας, ὅρ' εὐς λόγους χθὲς ἀνέπτυξα, ἀλλὰ καὶ αὐτὰς τὰς οἰνοπαραγωγούς ἐπαρχίας, δηλαδὴ τὸν οἶνον. Δὲν πρέπει νὰ παρελθῇ, κύριοι τὸ ζήτημα τοῦτο καθ' ὀλοκληρίαν ἀπαρατήρητον, ἀλλ' ἐπαναλαμβάνω καὶ στεντορεῖα τῇ φωνῇ λέγω, ὅτι οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν οἰνοπαραγωγῶν ἐπαρχιῶν ὀφείλουσι νὰ ἐπιστήσουν τὴν προσοχὴν των, ἄλλως εἰς τὸ μέλλον θὰ μετανοήσωσιν.

Ἡ παρακρατήσις, κύριοι...

Α. Πετμεζᾶς. Κύριε Πρόεδρε, δὲν πρέπει νὰ παρατηρήσητε εἰς τὸν ἀγορεύοντα ὅτι δὲν πρόκειται περὶ τῆς παρακρατήσεως.

Κ. Γεράκις. Αὐτὸς εἶναι ἰδικὸς μου λογαριασμὸς, διότι δὲν ἤξεύρετε εἰς ποῖον σημεῖον θὰ καταλήξω. Καὶ ἀπορῶ μάλιστα πῶς ὁ κ. Πετμεζᾶς ἔκαμε μίαν τοιαύτην παρατήρησιν, ἀφοῦ προχθὲς οὐδεὶς παρεπονέθη εἰς ἐλάσ ἐκείνας τὰς παρεκβάσεις, ἀς ἐπισημάνω ὁμιλῶν.

Α. Πετμεζᾶς. Ἦσαν σχετικοὶ μετὰ τὸ θέμα.

Κ. Γεράκις. Μὰ καὶ αὐτὰ δὲν εἶνε ἀσχετὰ. Ὄφειλομεν νὰ γνωρίζω-

μεν, κύριοι, πρὸ παντὸς ὅτι πρὸ τοῦ νόμου τῆς παρακρατήσεως, τὰς σταφυλὰς ἐχρησιμοποιοῦν οἱ Κεφαλλῆνες πρὸς κατασκευὴν μιστελίου, ἀφ' ἑτέρου δὲ καὶ τὴν σταφίδα ἐχρησιμοποιοῦν τὰ οἰνοποιητικὰ καταστήματα πρὸς κατασκευὴν μιστελίου, ἐκεῖνο δὲ τὸ ὁποῖον ἀνέπτυξε προχθὲς ὁ ἀξιότιμος ἐκ Πατρῶν συναδελφός, ὅτι μόνον οἶνοι ἐξήγοντο πρὸ τῆς παρακρατήσεως δὲν εἶναι ἀκριβές. Ἀκριβές εἶνε μόνον καὶ μόνον ὅτι πρὸ τῆς παρακρατήσεως ἐξήγετο μιστέλιον ἐκ σταφυλῆς καὶ σταφίδος. Τὴν τοιαύτην δὲ βιομηχανίαν δὲν ἐγνώριζον πάντες, γνωστὴ ἐγένετο μόνον, ἀφ' ἧς ὑπεβλήθη ἡ παρακρατήσις.

Α. Γούναρης. Δὲν εἶπὸν αὐτὸ τὸ ὁποῖον λέγετε, δὲν ἀντελήφθητε ἀκριβῶς.

Κ. Γεράκις. Αὐτὸ ἀντελήφθη καὶ μάλιστα σὰς ἐκαμονεῖ τὴν παρατήρησιν ἐὰν γνωρίζετε τὴν διαφορὰν τοῦ μιστελίου καὶ τοῦ οἴνου.

Α. Δελνηγεώργης. Καὶ πόθεν τὸ γνωρίζεται αὐτὸ, ὅτι ἐξήγετο πρὶν μιστελίον καὶ ἐκ τῶν σταφυλῶν καὶ ἐκ τῆς σταφίδος;

Κ. Γεράκις. Ἀμέσως. Ἐξήγετο δὲ πρὸ τῆς παρακρατήσεως μιστέλιον ὀριστικῶς καὶ τούτο τὸ γνωρίζω ἀκριβῶς, διότι πάντοτε εἶχον τὴν περιέργειαν νὰ ἐπισκέπτωμαι τὰ διάφορα οἰνοποιητικὰ καταστήματα καὶ δὴ τὸ τῆς Κεφαλληνίας, τοῦ κ. Τούλ, τὸ ὁποῖον κατέχει τὴν πρώτην θέσιν μετὰ τῶν οἰνοποιητικῶν καταστημάτων, καὶ ὅπερ σπουδαίως ὠφέλησε τὸν τόπον μου. Εἶχον λοιπὸν τὴν περιέργειαν νὰ ἐξετάζω εἰς τί χρησιμοποιοῦσι τὴν χλωρὰν σταφίδα, τὴν ὁποίαν ἡγόραζον καὶ ὑπὸ ποίας μορφᾶς τὴν ἐξάγουσι καὶ τὴν ἀποστέλλουσι εἰς τὸ ἐξωτερικόν, ἀφ' ἑνὸς, ἀφ' ἑτέρου δὲ εἶχον πάντοτε τὴν περιέργειαν νὰ ἐξετάζω ὑπὸ ποίας μορφᾶς ἐξάγονται αἱ σταφυλαὶ εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Ἐλαβον δὲ ἀπάντησιν ὅτι ἄλλας μὲν σταφυλὰς χρησιμοποιοῦσι καὶ ἐξάγουσι ὑπὸ μορφῆν οἴνου εἰς τὴν ἄλλοδαπὴν ὡς τὴν μαυροδάφνην, τὴν ὁποίαν χρησιμοποιοῦσι πρὸς βαφὴν τῶν ἄλλοδαπῶν οἴνων, ἄλλας δὲ σταφυλὰς ὑπὸ μορφῆν μιστελίου, τὴν δὲ σταφίδα ὑπὸ μορφῆν μιστελίου.

Κεφαλᾶς. Πόσον ποσὸν ἐξήγαγε;

Μετὰ τὸ πρῶτον ἀξίον ὁ δημοσιεύθησιν ἐκ τῆς Κεντρικῆς Βιβλιοθηκῆς Μοῦσειοῦ Ἀλεξουρίου

